

Zohorský Hlas

XIII. ročník

č. 4/2020

ISSN 1338-0273 * EV 4004.10

zdarma

*Hviezdy svietia
aj na Vianoce*

Milí naši čitatelia, dostali ste do rúk posledné číslo Zohorského hlasu v tomto roku. Máme za sebou náročný rok, na aký budeme všetci spomínať určite do konca nášho života. V marci sa začalo temné obdobie koronavírusu, o ktorom sme si mysleli, že rýchlo pominie a ono trvá dodnes a vôbec sa nezdá, že by malo čoskoro skončiť. Obmedzuje nás v našom bežnom živote, ale zvykli sme si. Rúška sa už stali našimi vernými kamarátmi a už sa tak strašne nebojíme, ak je niekto pozitívny, i keď to neberieme na ľahkú váhu.

Celý rok sme sa snažili prinášať Vám správy a postrehy z našej obce. Po kultúrnej, či športovej stránke toho v tomto roku veľa nebolo. Ale vždy sa niečo v dedine dialo, čo sme si mysleli, že by Vás mohlo zaujať.

Pred nami sú najkrajšie sviatky v roku Vianoce. Snažili sme sa Vám ich spríjemniť aj našimi novinami. Vyhlásili sme súťaž o najkrajšie vianočné pozdravy. Do redakcie nám prišlo neskutočne veľa krásnych výtvarných a literárnych prác. Bolo veľmi ťažké vybrať tie, ktoré obohatili stránky Zohorského hlasu. Možno tam nájdete obrázky, alebo básničky svojich detí, vnúčat... Touto cestou sa im chceme poďakovať, že nám pomohli vyčariť Vám úsmev na tvári. Možno raz sa z niektorých stanú ozajstní redaktori a ilustrátori. Ďakujeme aj pani učiteľkám, ktoré im v ich snahe pomáhali.

Zároveň by som sa veľmi rada poďakovali našim stálym, ale i občasným dopisovateľom a fotografom. Vďaka Vám, milí naši priatelia, máme my redaktori menej práce a naše noviny sú bohatšie o vaše príspevky. Je Vás veľa a možno v budúcnosti vašu identitu v našich novinách odhalíme.

Prajem všetkým čitateľom Zohorského hlasu krásne Vianoce, prežite ich v kruhu svojich rodín, s tými, ktorí sú Vám najbližší a do roku 2021 vstúpte tou správnou nohou a hlavne nech ste zdraví, šťastní a veselí a to ostatné príde samo.

Za redakciu šéfredaktorka J. Ščepánková

Nicol Fuseková

Vianoce roku 2020

Vianoce sú na dverami
 Sloba začala s vyzdobami!
 Napieck medovníčky,
 vyzdobíš stromček,
 a na neho pridáš hviezdičku!
 Upratíš izbu na preč porovnáš
 snežienka, nech sa všetko
 nehne blízka! Nech ten
 večer šťastný je, nech
 sa radosť do všetkých
 domov v ten večer
 prenikne!

Šťastné vianoce v roku 2020!

Lucka Reszková

Snežienka
 Čučuškova

Ježiško prišiel
 Ježiško, Ježiško prišiel k nám,
 pod pramček darčeky priniesol nám.
 Ježiško prichádza a stromček sa nám
 rozšiaria.

Vianoce sa začínajú a husličky zvyhrávajú.
 Koliedy spievajú a k tomu aj tancovali.
 Keď Ježiško prichádza, deti ľahko
 zahŕdajú. Všetky si nula padajú, deti si
 smehú ľahko a šarajú.

Všetkých očích iskry žiarivá, deti chýbajú
 náhoda, šušiel, prišiel Ježiško, mámi,
 ľahko, deti, ľahko, fogaško, dám vám pusku
 na líčko.

Vianoce

Všetko sa už ligoce,
 prichádzajú Vianoce.
 Príde celá rodina,
 bude veľká hostina.

Zjeme kapra veľkého
 a bude nám veselo.
 Stromček krásne svieti,
 spievajú nám deti.

Vianočný anjel
 do uší nám šušká,
 že Vianoce prídu zas,
 aj keď máme rúška.

Vianoce na tvári,
 žiaria nám všetkým,
 všetko sa podarí,
 radujú sa dieťky.

3. A trieda a p. učiteľka Hrodeková

Hviezdy svietia aj na Vianoce

Na mesto dopadá tma. Nebo sa prikryje čiernou perinou s jasnými bielymi hviezdami. Rovnako ako sa postupne stráca svetlo, aj teplota klesá, až sa mi pred ústami zrážajú obláčiky pary. Všetci sa náhlia do teplých domov, aby im mráz neprenikol hlboko do kostí. Hviezdy sa prizerajú, ako z ulíc postupne odchádza každá živá duša. Doma predsa čaká prestretý stôl, teplá večera a rozsvietený stromček. Áno, uhádli ste, sú Vianoce. Tak prečo stáť vonku, dýchať mrazivý vzduch a sledovať ako sa deň mení na noc?

Pretože nie pre každého sú dnes Vianoce.

Pridám do kroku, aby som sa trochu zahriala. Pod nohami mi ticho praská ľad, spoločnosť mi robia jedine pouličné lampy a nekonečné nebo nad hlavou. Čas vyčistiť si hlavu od starostí. Ulicou sa ozve detský smiech. Inštinktívne sa obzriem a prejdem k pootvorenému oknu, z ktorého vychádza jasné svetlo. Opatrne nakuknem dnu. Vidím útulnú obývačku s veľkým stromčekom, pod ktorým sedí dievčatko v červených šatách, výska od radosti a nad hlavou drží huňatého plyšového medveďa. V tvári má takú radosť, akú môžu mať len deti. Mimovoľne sa usmejem. Usmievajú sa aj jej rodičia, svetlá stromčeka sa odrážajú v ich očiach a vo vzduchu priam cítiť šťastie.

Síce ma nevidia, poberiem sa zase preč. Osamote prechádzam ulicami, až natrafím na malý obchodík s potravinami. Za pultom sedí pani predavačka, zamyslene sleduje ulicu a v rukách stíska kľúče. Príde domov neskoro aj v takýto sviatočný deň a večera sa sama nenachystá. Zaťukám na sklo. Naše pohľady sa stretnú. Na jej smutnej tvári sa na okamih zjaví pochopenie a následne aj úsmev. Zakývam jej. Patrí vám môj obdiv, milá pani.

Opäť sa nechám viesť prázdny ulicami pred požiarnu a policajnú stanicu. Pán strážnik číta knihu, práve mu začala dlhá nočná služba. Možno to dnes nebude veľmi rušné, možno to dokonca rýchlo ubehne. Ale doma má rodinu, ktorej chýba. A v práci nemajú ani jedinú vianočnú ozdabu... Pán zdvihne pohľad od knihy a všimne si ma vonku stáť v tme. Usmeje sa. Zakýva mi.

Moja púť pokračuje tmavým mestom, na cestu mi svietia hviezdy a pod nohami ďalej praská ľad. Zastanem pred čerpacou stanicou. Pri stole sedia namiesto zákazníkov dvaja pumpári. Aspoň že sú dvaja, samým by im bolo smutno. Ale predsa len je syn u babičky a dcéra tento rok nedostane tú bábiku, ktorú si tak veľmi priała. Prečo by to tak malo

byť? Veď sú Vianoce. Ale aj na Vianoce sa pracuje. Obaja zdvihnú pohľad a chvíľu ma pozorujú. Usmejú sa. Zakývam im. So smiechom za chrchtom sa poberiem ďalej.

Ocitnem sa pred nemocnicou. V izbe pri posteli sedí mladý muž, tvár má utrpenú a drží za ruku svoju manželku. Okolo nich pípajú prístroje. Jeho pohľad lipne na monitore so skáčucou krivkou. Len nech neprestane biť, musí tu ešte chvíľu zostať. Prosím, nech neodchádza... Do izby vojde zdravotná sestra, v tvári sa jej zračí nekonečná únava.

Postavím sa priamo pred okno, hoci viem, že si ma nevšimnú. Jemne ťukám na sklo, až kým obaja nezdvihnú pohľad. Chvíľu na mňa hľadajú s bolesťou v očiach, potom pochopia a pomaly prikývnu. Zdravotná sestra sa napokon aj usmeje. Poberiem sa ďalej.

Cestou k lesu za mestom zaťukám na sklo lekárne, kde sa nad počítačom skláňa mladý lekárnik. Doma ho nik nečaká, no predsa nie je sám. Venuje mi úsmev a pošle vzdušný bozk. Aké milé, zahreje ma to pri srdci. Na ulici zakývam pánovi, ktorý sedí na kúsku dreva a snaží sa zahriať si ruky. Opiera sa o chladnú stenu budovy za ním. Dnes ešte nič nejedol. Niektorí sú na Vianoce bez večere. Ako pozdrav nadvihne deravý klobúk a venuje mi slabý úsmev.

Ako posledné zastanem pred oknom starého domu. Vo vnútri pri stole sedí starý pán, na stole prestreté pre ďalšie štyri osoby. Pozerá na dvere a čaká, kedy sa ozve zvonček, či klopanie. Veď oni predsa len prídu. Určite nezabudli. Zaťukám na okno. Starček sa otočí, chvíľu na mňa hľadí a potom sa mu na tvári mihne úsmev.

Dorazím na kraj mesta, kde sa ulica mení na vyšliapaný chodník v tráve. Stúpam hore do kopca, zmrznuté stebľa trávy mi pukajú pod nohami, vietor mi šepká dávne tajomstvá a osudy ľudí v meste. Vystúpim na samý vrchol kopca, nad hlavou sa mi rozprestiera nekonečné nebo posiate miliónmi hviezd. Všade zaznie ticho.

Ja som nádej. Tá nádej, ktorú hľadáte. Nie vždy ma vidíte, ale občas vám zaťukám na okno, zakývam na ulici, usmejem sa na vás. Pretože som tam hore medzi hviezdami a dozerám na vás všetkých.

Sú Vianoce. Hviezdy svietia aj na Vianoce. Spomeňme si na všetkých tých, ktorí nemajú možnosť osláviť tento sviatok. Spomeňme si na všetkých tých, ktorí sa nemôžu stretnúť so svojimi rodinami, ktorí musia pracovať, aj keď sú Vianoce. Spomeňme si na všetkých tých, ktorí tu s nami už nie sú a ktorí nám tak veľmi chýbajú. Pozrime sa na hviezdy a zaželajme si nádej.

Natália Sirotová

Milí Zohorčania

Neúprosný čas nás posunul opäť pred prah najkrajších sviatkov v roku, Vianoc. Sú sviatkom pokoja, pohody, porozumenia a lásky. Sú časom, keď sa môžeme zastaviť, zamyslieť, bilancovať a intenzívne tráviť čas so svojimi najmilšími. Ich čaro nás naplňuje pocitmi šťastia a harmónie, vyvoláva v nás spomienky a tento okúzľujúci čas nás robí nežnejšími, milšími a láskavejšími. Vianoce sú obdobím, keď si ešte viac uvedomujeme silu priateľstva, puta rodiny, dôležitosť ľudského tepla a nezištnej pomoci, spolupatričnosti, lásky, úcty a obetavosti. A práve tento odchádzajúci rok bol toho príkladom. Ešte asi nikdy neboli spolupatričnosť, láska k blížnemu a obetavosť tak dôležité ako v tomto roku, ktorý bol ovplyvnený pandemiou Covid-19. Aj v týchto neľahkých časoch sa u nás v Zohore našli ľudia, ktorí nezištne pomáhali. A týmto sa chcem všetkým poďakovať. V prvom rade ďakujem organizácii Červený kríž a zohorským ženám za výrobu rúšok. Ďakujem všetkým dobrovoľníkom, ktorí pomáhali starším a osamelým osobám s nákupmi potravín. Takisto chcem srdečne poďakovať všetkým zdravotníkom,

dobrovoľníkom a hasičom, ktorí nám podali pomocnú ruku pri celoplošnom testovaní. Zložitým obdobím si prešli i naše školy, či už materská alebo základná škola. Preto týmto ďakujem všetkým pedagogickým a nepedagogickým zamestnancom škôl za ich prácu, trpezlivosť a rýchlou schopnosť prispôbiť sa novým podmienkam. V neposlednom rade ďakujem všetkým zamestnancom stacionáru Senior Zohor, n.o., obecného úradu, poslancom za ich prácu pre blaho obce, ako aj všetkým ostatným ľuďom, ktorí akokoľvek nezištne pomohli.

Ďakujem aj všetkým občanom našej dediny, že sme spoločne tento ťažký rok zvládli bez nejakých väčších problémov.

Na záver mi dovoľte zaželať Vám všetkým šťastné a veselé Vianoce. Prežite ich v pevnom zdraví, v dobrej nálade a v kruhu Vašich najbližších a najmilších. Majte vo Vašich domovoch lásku, pohodu, smiech, rozžiarené detské oči, porozumenie a pokoj v rodinách. Do nového roka 2021 Vám želim, aby bol krajší a lepší ako ten predchádzajúci, a aby sa Vám splnili Vaše prania a predsavzatia.

Martin Zálesňák, starosta obce

Vianoce v minulosti

Vianoce sú „časom radosti a veselosti“, sú najkrajším rodinným sviatkom v roku a rovnako pre deti ako i pre dospelých majú svoju neopakovateľnú atmosféru a čaro. Tajomstvom býva opradený najmä Štedrý večer s rozžiareným vianočným stromčekom, skrývajúci prekvapenia v balíčkoch a núkajúci dobroty od výmyslu sveta - naozaj po každej stránke štedrý. Takúto podobu majú Vianoce dnes.

V minulosti mali však Vianoce celkom iný charakter. Ľudia im pripisovali veľkú dôležitosť z hľadiska neustáleho boja o existenciu, o pozitívne ovplyvnenie prírody, o zabezpečenie zdravia a hospodárskej prosperity. Pripomeňme si, aké teda bývali Vianoce v Zohore v období medzi dvoma vojnami a tesne po 2.svetovej vojne.

Už niekoľko dní pred Vianocami prinášal gazda z lesa ihličnatý stromček. Tí najstarší si ešte pamätajú alebo poznajú z rozprávania svojich rodičov, že kedysi to bývala len chvojka alebo celkom malý stromček ihličnan „krispán“, ktorý najčastejšie z priestorových dôvodov vešali na trám pod stropom nad stôl a až neskôr ho upevňovali do podstavca. Obyčaj prinášať ihličnatý stromček do domu a zdobíť ho sa na Slovensko šírila z nemeckých a rakúskych miest od konca 18. storočia. Do roľníckej kultúry prenikla až z miest v období od konca 19. storočia do 30. rokov 20. storočia.

Spočiatku stromček ani nebýval zdobený, až v ďalších rokoch ho začali prizdobovať doma robenými ozdôbkami zo slamy a kúskov textilu, orechmi, jabĺčkami, prípadne do staniolu zabaleným kockovým či škrobovým cukrom alebo si sami robili čokoládové ozdôbky. Zdobíť stromček sviečkami, salómkami a kupovanými ozdobami sa začalo pravidelne až po 2. svetovej vojne. Stromček zotrval v dome do Troch kráľov (6.januára) alebo do Hromníc (2. februára). Obdarúvanie sa darčekom pod stromčekom tiež nebolo pôvodne zvykom. V medzivojnovom období v našej obci zvykli rodičia obdarovať menšie deti hračkou a školákov zošitom, ceruzkou, farbičkami alebo knižkou. Väčšie vianočné darčeky sa začali dávať až v druhej polovici 20. storočia. Rodičia obdarúvali deti hračkami, knižkami, oblečením, deti na oplátku obdarúvali rodičov podľa svojich možností.

Patričná pozornosť sa venovala úprave izby a stola, kde sa podávala štedrá večera. Stôl prestierala gazdiná vyšívaným konopným obrusom. Pod obrus v niektorých domácnostiach zvykli dávať do kríža slamu, aby tak zabezpečili v nasledujúcom roku hojnú úrodu. Inde dávali slamu pod stôl alebo ju len doniesli do izby a po večeri na nej odpočívali, až kým nešli na polnočnú omšu. Slamu vynášali von až na Tri krále. Na štedrovečernom stole nikdy nesmel chýbať chlieb, aby ho bolo vždy dosť, rovnako peniaze. V chlebovom košíku, ktorý sa kládol na stôl, boli nasypané strukoviny, obilniny, cesnak, cibuľa a ovocie, aby bol vždy dostatok. Nohy stola obopli reťazou pre zabezpečenie súdržnosti rodiny a pevného oceleového zdravia. Na stôl už vopred pripravili všetky pokrmy, aby nemusela domáca pani vstávať od stola, lebo verili, že by sa jej nevydarili sliepky a zanašali by.

Na Štedrý deň sa už od rána zachovával pôst. Preto si k večeri zasadali okolo 16. alebo 17. hodiny, keď už bol opatrený i statok a na kostole zvonili „Anjel pána“. Skôr než sa rodina vyobliekaná vo sviatočnom usadila k stolu, obišiel hospodár príbytok s kadidlom a žeravými uhlíkmi na uhlovej lopatke a pokropil dom svätenou vodou. Večeru začínal gazda modlitbou, zavinšovaním šťastných, milostiplných sviatkov a prípitkom. Podelil rodine oblátky s medom, prípadne rozkrojil jablko a rozlúskol orech. Zdravý orech znamenal zdravie, zlý veštil chorobu, prekrojené jablko s jaderníkom v tvare hviezdičky bolo dobrým znamením, tvar kríža neveštil nič dobré. Po vyveštení budúcnosti začala rodina konzumovať jedlá v rôznej

zaužívanom poradí. Súčasťou štedrej večere museli byť: strukovinná polievka zo šošovice alebo fazule, varený bôb, makové opekanice „pupáky“, niekde hríbová omáčka, kompót zo sušeného ovocia („trnky“ a „ščípky“- sušené jablká), makové, tvarohové a orechové koláče, čistý sladký kysnutý koláč „cauta“ cauetka, bábovka „gugla“, z nápojov rôzne domáce vína, likéry, biela káva, čaj.

Konzumovať ryby na štedrú večeru sa pravidelnejšie začalo až po 2. svetovej vojne a dodnes je vianočný kapor so zemiakovým šalátom spolu s medovými oblátkami, makovými pupákmi a strukovinnou polievkou, ktorú v posledných rokoch už aj na Záhorí stále viac vytláča kapustnica, súčasťou štedrej večere.

Už počas večere bolo počuť pod obločkami spev detí, práskanie bičov a trúbenie na pastierske trúby. To prichádzali vinšovníci. Obecní sluhovia: pastier, nočný vartáš, hájnik, zvonár i hrobár, si na Štedrý večer prichádzali do domácností po odmenu za celoročnú službu. Bola to odmena v podobe naturálnej, ale i finančnej. Popri tradičnom vinšovaní zdravia a šťastia odznievali i nasledovné vinše:

Vinšujeme vám títo slávne svätci.

Krista Pána narodení,

na statečku rozmnožení

na poličku hojnú úrodečku

A šecker, co si od Pána Boha vižadate:

zdraví, ščascí, svaté božské požehnáni

a po smrci kráľovství nebeské. Amen.

Popod okná i do domov prichádzali spievať aj deti z rodiny alebo aj celkom cudzie deti, ktoré vianočnú pochôdzku priamo vyhládávali, aby dostali odmenu v podobe dobrôt – koláčov, orechov, ovocia alebo i drobný peniaz.

Strunka, strunka,

Zelená jablonka,

Pod ňú sedzá pastuškové,

Jedzá kašu z hrnka.

Priletel k nim anjel,

Tak im rozpovedel,

Že sa Kristus Pám Narodil,

Aby každý vedel.

Čo koho do toho, ked Ježiška lúbim,

Ked pujdem na jarmak,

Cukrové mu kúpim.

Cukrové, jabúčka, to je pro Ježiška,

Aby sa mu dobre spauo v tých jeho jasličkách.

Za vinše a spevy boli deti vždy obdarované. Pre najchudobnejšie deti, polosiroty, sirotky alebo deti z cigánskych rodín bolo vianočné vinšovanie možnosťou ako si prílepiť.

Štedrý večer bol príležitosťou na návštevy blízkych príbuzných a vzájomné vinšovanie zdravia, šťastia a požehnaných Vianoc. Večer vyvrcholil návštevou polnočnej omše. Ešte pred ňou alebo niekde hneď po večeri vynášal gazda hospodárskym zvieratám zbytky jedál a oblátky. V oblátke pre domáce zvieratá bola zapečená petržlenová vňať a vkladala sa medzi chleby. Takto sa snažil gazda zabezpečiť aj zvieratám zdravie pre nasledujúci rok. Omrvinky zo štedrovečerného stola zase sypali sliepkam, aby dobre niesli.

Po návrate z polnočnej omše, keď už skončil pôst, si dospeli ľudia zvykli ešte zajesť huspeninu, tlačenu alebo iné zabrajačkové špeciality, prípadne sa aj vzájomne pozývala rodina či susedia na pohostenie.

Prvý sviatok vianočný - **Boží narodení** bol v kresťanskom svete považovaný za najväčší sviatok v roku so zákazom vykonávať takmer všetky domáce práce. Okrem zabezpečenia jedla pre rodinu, opatrenia domácich zvierat a návštevy kostola sa nič iné nemohlo robiť. Ba dokonca ľudia ani nezvykli chodiť na návštevy.

Na druhý vianočný sviatok **na Štefana** sa končila služba u bohatých gazdov v okolitých dedinách, alebo v Rakúsku. Do novej služby sa zjednávali na Jána 27. decembra a nastupovali po Novom roku alebo i po Troch kráľoch. Preto sa zvyklo rozprávať: Na Štefana každý si je sám za pána a na Jána hľadaj si pána.

Obdobie adventného času sa skončilo, začínali sa predlžovať dni. Hovorilo sa: Na boží narodení o bueší poskočení“. Na Štefana sa už mohli organizovať a konať spoločenské zábavy. Boli to prvé zábavy od sv. Kataríny.

Záver roka a Nový rok sa niesol v znamení návštev, vinšovania a predpovedí rôzneho charakteru. Na „**Mládätka**“ (28. Decembra), kedy podľa kresťanskej tradície dal kráľ Herodes povraždiť všetky novorodeniatka v Betleheme, sa zvyklo dopoludnia šibať prútkami. Šibať chodili chlapci a šibali svoje rovesníčky. Šibanie malo pripomínať biblické utrpenie betlehenských detí. Cirkev tento zvyk prijala a dokonca svätila prútky. V tento deň sa zvyklo sledovať počasie. Ak pršalo, povrávalo sa, že *budú v nasledujúcom roku rozšírené medzi deťmi osýpky*.

Silvester a Nový rok sa v minulosti neslávili tak bujaro ako v súčasnosti. K Silvestru patrili neodmysliteľne zábavy s estrádnym pásmom, organizované rôznymi korporáciami. Po dlhom čase adventu boli zábavy vítanou zmenou v spoločenskom živote dedinskej komunity. K **Novému roku** sa viazalo niekoľko všeobecných zákazov: V prvom rade sa nesmela konzumovať hydina, aby „*neuleceuo*

ščasci“, ďalej sa nesmeli robiť žiadne ručné práce. Ak by sa náhodou dievča či žena pichla napríklad pri šití, hovorilo sa, že sa jej budú prsty zbierať. Ľudia si dávali pozor na to čo robia, ako sa vzájomne k sebe správajú. Verilo sa totiž, že „*jak na noví rok, tak po ceuí rok*“. K Novému roku sa viaže pranostika, spojená s predlžovaním trvania dňa: *Na Noví rok o slepačí krok, na Tri krále o krok dále, na Hromnice o hodzinu více*.

V čase od Vianoc do Troch kráľov chodili po dedine farár spolu s kostolníkom a miništrantmi koledovať. Svätili príbytky veriacich, za čo dostávali pohostenie a finančnú odmenu. Písali na dvere kriedou iniciály G (Gašpar)+M (Melichar)+B (Baltazár) a aktuálny rok.

Tri krále (6. január) boli uznávaným kresťanským sviatkom Zjavenia Pána, oslavou príchodu troch mudrcov, ktorí sa na základe svitu jasnej hviezdy na oblohe prišli pokloniť Ježiškovi a obetovať mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Sviatkom Troch kráľov sa končia v liturgickom kalendári Vianoce. Už bolo povolené vynášať von vianočný stromček. V kostole svätili vodu a kriedu, ktorým pripisovali veľkú silu a moc ochraňovať pred všetkým zlým a používali ich aj na liečenie. Vodu si naberali do nádob a odnášali domov. Kropili si s ňou miestnosti v dome, zvykli kropiť i chorých.

Po dedine chodili skupinky chlapcov, prestrojených za troch kráľov Gašpara, Melichara a Baltazára. Navštevovali vybrané domácnosti a predvádzali výstup z ich života.

Z predloženého materiálu vidieť aké rôzne zvyky a praktiky pomáhali zabezpečiť to najhlavnejšieho v živote človeka - zdravie a šťastie a v neposlednom rade i udržanie hospodárskej prosperity, lebo bola v minulosti pre prevažne roľnícke obyvateľstvo veľmi dôležitá. Pôvodná obradná funkcia obyčají spojených s vianočným obdobím sa rokmi vytratila. Mnohé obradné praktiky, ktoré sprevádzali život našich prarodičov sú dnes považované za iracionálne. Sú však súčasťou zvykoslovného bohatstva našej obce.

Mgr. Oľga Drahošová

KRÁSNE VIANOCE PRIATELIA

...Ani neviem ako začať... Prichádza krásny vianočný čas a ja som si spomenula na jeden okamih, ktorý som zažila pár rokov dozadu pri svojej práci v lekární.

Bolo to v období predvianočných dní, keď do lekárne vstúpila staršia pani, ktorá držala za rúčku asi 5-6 ročné dievčatko. To dieťa malo na môj vkus veľmi vážnu tvár a príliš smutné očka, tak som sa ju snažila trochu zaujať, rozveseliť, kým jej babička vyberala u kolegyne lieky. Moja otázka znela: „Ahoj, za pár dní sú tu Vianoce, aj mi prezradíš čo si želáš pod stromček?“. Samozrejme som čakala, že mi povie bábičku, farbičky, telefón či počítač, no odpoveď toho dieťaťa ma prekvapila. „Nič nechcem, žiadne darčeky, ja si želim, aby moja maminka už bola zdravá, aby bola so mnou doma, aby nebola stále v nemocnici...“ Zostala som stáť ako prikovaná, takú odpoveď som nečakala. Môj pohľad zablúdil k jej babičke, ktorej sa v očiach zaleskla slza. „Moja dcéra je vážne chorá a nie je na tom veľmi...“, nedopovedala. To nepríjemné ticho som sa s veľkou hrčou v hrdle snažila prerušiť. Sadla som si na stoličku, ktorú máme pod oknom a tú malú slečnu som si pritiahla k sebe. „Keď si to budeš želať a hlavne budeš tomu veriť, určite sa ti to splní. Ja si to budem želať tiež a veriť tomu, že sa ti to splní. Sľubujem.“ „Aj ja“, pridala sa kolegyňa. „Aj ja“, pridala sa babička. Konečne sa tá krásna detská tvárička usmiala. Pohládila

som ju a zaželala som jej, aj babičke krásne Vianoce. Pri odchode mi babička stihla zašepkať „Sľúbili nám, že na Vianoce ju pustia domov, malá ešte o tom nevie...“. Naše uslenené pohľady sa stretli...

Život nám často prináša náročné, smutné a ťažko zvládnuteľné chvíle, ale vždy sa nájde niečo, čo nám opäť vráti nádej, úsmev a silu bojovať. Niekedy stačí máličko, aby sme sa usmiali. Veď stačí pozrieť na veselú detskú tvár, na psíka ktorý sa teší, keď prichádzate domov, veselý štebot vtákov, východ slnka, kvety vo váze, ktoré boli darované zo srdca, hoci aj teplý čaj, ktorý Vás čaká na stole, keď sa vraciate unavení a uzímení domov, radosť vašich blízkych, keď Vás po dlhej dobe uvidia, veselé spomienky na tých, ktorí už na nás pozerajú z neba...

A ako to dopadlo s tou malou slečnou a jej chorou mamičkou? Po pravde? Nevie. Viac som ju nevidela. Na Vianoce som si na ňu spomenula a želala som si, aby sa jej všetko splnilo, aby náš sľub bol naplnený, aby tie krásne očka už neboli smutné...

O chvíľu sú tu Vianoce, tak Vám všetkým želim úsmev, ktorý dokáže liečiť, úsmev, ktorý prináša vieru v to dobré. A kto chce, nech pribalí nejaký ten darček, ktorý určite vyčarí ďalší úsmev.

KRÁSNE VIANOCE PRIATELIA

Zuzana Sirotová

Uznesenia z 14. rokovania Obecného zastupiteľstva Obce Zohor zo dňa 27. 11. 2020

Uznesenie č. 14/1/2020 – Oza berie na vedomie

- a) určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková
b) overovateľov: Jozef Gerthofer, Jakub Badrna

Uznesenie č. 14/2/2020 - Oza

- 1) **voli** Návrhovú komisiu v zložení: Juraj Štefanovič, Martina Rybárová, Miroslav Kovár

- 2) **schvaľuje** Navrhnutý program zasadnutia obecného zastupiteľstva

Uznesenie č. 14/3/2020 - Oza - berie na vedomie kontrolu plnenia uznesení.

Uznesenie č. 14/4/2020 - Oza - schvaľuje plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce Zohor na prvý polrok 2021.

Uznesenie č. 14/5/2020 - Oza schvaľuje

Dodatok č. 2 k zmluve o spolupráci a združení finančných prostriedkov č.1/2018. (obec Zohor ako člen MAS Dolné Záhorie, o.z. 908 74 Malé Leráre č.177, IČO: 42365511)

Uznesenie č. 14/6/2020 - Oza schvaľuje

Dodatok č. 4 k VZN obce Zohor č. 2/2014 ktorým sa určuje výška príspevku na čiastočnú úhradu nákladov v školách a školských zariadeniach, ktorých zriaďovateľom je obec Zohor s účinnosťou od 1. 1. 2021.

Uznesenie č. 14/7/2020 - Oza schvaľuje

na základe výberového konania cenovú ponuku Jána Granca, Dolná 139/59, 90051 Zohor, IČO: 32 637 101 na zákazku: „Zimná údržba miestnych komunikácií a verejných priestranstiev v obci Zohor na zimné obdobie 2020/2021“.

Uznesenie č. 14/8/2020 - Oza schvaľuje

na základe výberového konania cenovú ponuku spoločnosti Data Online s.r.o., Americká ul. č.1, 831 02 Bratislava, IČO: 36 763 080 na zákazku: „Výber dodávateľa na otočné kamery pozícia Požiarna zbrojnica a štadión Ľadová plocha“ za cenu 8 078,16 € s DPH.

Uznesenie č. 14/9/2020 -

- 1) **schvaľuje** udelenie ceny obce Zohor: OZ ROCONABA Zohor, Pani Zuzana Mackovičová, Pedagogickí zamestnanci Základnej školy A. Brunovského Zohor
2) **berie na vedomie** udelenie ceny starostu obce: Slečna Alexandra Rexová, Detská hudobná skupina VEGA

Uznesenie č. 14/10/2020 - Oza schvaľuje

zápis do obecnej kroniky za rok 2019.

Uznesenie č. 14/11/2020 - Oza berie na vedomie

správu komisie kultúry.

Uznesenie č. 14/12/2020 - Oza berie na vedomie

abdikáciu pána Martina Havlína z funkcie veliteľa Dobrovoľného hasičského zboru 1 v Zohore.

Uznesenie č. 14/13/2020 - Oza menuje

pána Františka Orta na výkon funkcie veliteľa Dobrovoľného hasičského zboru 1 v Zohore.

Uznesenie č. 14/14/2020 - Oza schvaľuje

Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti za školský rok 2019/2020 Základnej školy Albína Brunovského, Obchodná 7, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 14/15/2020 - Oza schvaľuje

Plán profesijného rozvoja na obdobie 2020 – 2024 Základnej školy Albína Brunovského, Obchodná 7, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 14/16/2020 - Oza schvaľuje

Ročný plán vzdelávania pedagogických zamestnancov na školský rok 2020/2021 Základnej školy Albína Brunovského, Obchodná 7, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 14/17/2020 - Oza schvaľuje

Správu o výsledkoch a podmienkach výchovno-vzdelávacej činnosti za školský rok 2019/2020 Materskej školy, Školská 2, 900 51 Zohor.

Uznesenie č. 14/18/2020 - Oza deleguje

zástupcov zriaďovateľa do Rady školy pri ZŠ Albína Brunovského v Zohore: Jakuba Badrna, Ivana Mackoviča, Ing., Mareka Granca, Mgr., Jána Polakoviča, Ing.

Uznesenie č. 14/19/2020 - Oza berie na vedomie

Správu komisie vzdelávania a športu.

Uznesenie č. 14/20/2020 - Oza berie na vedomie

plnenie príjmov a čerpanie výdavkov rozpočtu obce Zohor k 30.09.2020 bez pripomienok.

Uznesenie č. 14/21/2020 - Oza berie na vedomie

zmenu rozpočtu č.7 obce Zohor na rok 2020 na základe rozpočtového opatrenia starostu obce k 10.11.2020 bez pripomienok.

Uznesenie č. 14/22/2020 - Oza schvaľuje

zmenu rozpočtu č. 8 obce Zohor na rok 2020 k 27.11.2020 nasledovne:

- 1) presunom rozpočtovaných prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

bežné výdavky	61 568 €	bežné výdavky	63 654 €
kapitálové výdavky	-37 779 €	kapitálové výdavky	35 693 €
finančné operácie - výdavky	0 €	finančné operácie - výdavky	0 €
Spolu výdavky:	-99 347 €	Spolu výdavky:	99 347 €

- 2) prekročením rozpočtovaných príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a prekročením rozpočtovaných výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

bežné príjmy	38 400 €	bežné výdavky	38 400 €
kapitálové príjmy	0 €	kapitálové výdavky	0 €
finančné operácie - príjmy	15 000 €	finančné operácie - výdavky	15 000 €
Spolu príjmy:	53 400 €	Spolu výdavky:	53 400 €

- 3) viazaním rozpočtovaných príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) a viazaním rozpočtovaných výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

bežné príjmy	-38 400 €	bežné výdavky	-38 400 €
kapitálové príjmy	0 €	kapitálové výdavky	-458 891 €
finančné operácie - príjmy	0 €	finančné operácie - výdavky	0 €
Spolu príjmy:	-38 400 €	Spolu výdavky:	-497 291 €

Uznesenie č. 14/23/2020 - Oza schvaľuje

Dodatok č. 2 k VZN č. 3/2019 o určení výšky finančných prostriedkov na mzdy a prevádzku na dieťa materskej školy a žiaka školského zariadenia na území obce Zohor s účinnosťou od 15.12.2020.

Uznesenie č. 14/24/2020 - Oza

1. **schvaľuje** rozpočet obce Zohor, vrátane škôl a školských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti obce Zohor, ako aj použitie peňažných fondov obce Zohor na rok 2021 nasledovne:

REKAPITULÁCIA	rozpočet 2021
bežné príjmy - obec	3 048 455
bežné príjmy - RO	36 300
Bežné príjmy celkom:	3 084 755
bežné výdavky - obec	1 587 217
bežné výdavky - RO	1 351 174
Bežné výdavky celkom:	2 938 391
Saldo bežného rozpočtu:	146 364
kapitálové príjmy - obec	2 000
kapitálové príjmy - RO	0
Kapitálové príjmy celkom:	2 000
kapitálové výdavky - obec	1 688 543
kapitálové výdavky - RO	0
Kapitálové výdavky celkom:	1 688 543
Saldo kapitálového rozpočtu:	-1 686 543
finančné operácie - príjmové	1 540 179
finančné operácie - výdavkové	0
Saldo finančných operácií:	1 540 179
Celkové príjmy spolu	4 626 934
Celkové výdavky spolu	4 626 934
Účtovný prebytok (+)/schodok (-):	0
Prebytok (+)/schodok (-) hospodárenia obce po vylúčení finančných operácií	-1 540 179

2. **berie na vedomie** výhľad príjmov a výdavkov rozpočtu obce Zohor na roky 2022 a 2023:

REKAPITULÁCIA	rozpočet 2022	rozpočet 2023
bežné príjmy - obec	3 068 082	3 099 372
bežné príjmy - RO	37 300	37 800
Bežné príjmy celkom:	3 105 382	3 137 172
bežné výdavky - obec	1 553 506	1 547 682
bežné výdavky - RO	1 385 709	1 426 385
Bežné výdavky celkom:	2 939 215	2 974 067
Saldo bežného rozpočtu:	166 167	163 105
kapitálové príjmy - obec	2 000	2 000
kapitálové príjmy - RO	0	0
Kapitálové príjmy celkom:	2 000	2 000
kapitálové výdavky - obec	59 502	20 000
kapitálové výdavky - RO	0	0
Kapitálové výdavky celkom:	59 502	20 000
Saldo kapitálového rozpočtu:	-57 502	-18 000
finančné operácie - príjmové	0	0
finančné operácie - výdavkové	0	0
Saldo finančných operácií:	0	0
Celkové príjmy spolu	3 107 382	3 139 172
Celkové výdavky spolu	2 998 717	2 994 067
Účtovný prebytok (+)/schodok (-):	108 665	145 105
Prebytok (+)/schodok (-) hospodárenia obce po vylúčení finančných operácií	108 665	145 105

- Uznesenie č. 14/25/2020 - Oza berie na vedomie** Stanovisko hlavného kontrolóra obce Zohor k návrhu rozpočtu obce na roky 2021 až 2023.

Celoplošné testovanie

V sobotu 31. októbra a v nedeľu 1. novembra 2020 v čase od 7,00 do 22,00 hod sa uskutočnilo celoplošné testovanie na Covid – 19 antigénovými testami.

V našej obci boli zriadené tri odberné miesta a to pred obecným úradom, na multifunkčnom športovom ihrisku a v kultúrnom dome.

Testovanie občanov prebiehalo vo vonkajších priestoroch a ujalo sa ho 31 dobrovoľníkov. Touto cestou by sa starosta obce Martin Zálesňák chcel poďakovať všetkým odberným tímom a občanom, ktorí sa testovania zúčastnili za bezproblémový priebeh.

Zoznam odberných tímov.

Redakcia Zohorského hlasu

Zaradenie tímov:

Odberné miesto	Obecný úrad	Kultúrny dom - Nedeľa 01.11.2020	Multifunkčný športový areál
obrana	por. Peter CHMELOVICS	npor. Natália MIŠEKOVÁ	rtn. Martin VARSAVÍK
Zdravotník - vytierač	MUDr. Zuzana ŠIMONÍKOVÁ	Zuzana VACHÁLKOVÁ - Sobota	Jana SIROTOVÁ
Zdravotník - vytierač		MUDr. Vladimír HOLLÝ - Nedeľa	
Zdravotník - vytierač	MUDr. Miriam DANKOVÁ	Silvia MUDROŇOVÁ	Monika KOVÁROVÁ
Zdravotník - miešač	Rebeca BRAUNECKEROVÁ	Veronika CUPEROVÁ	Kristína KOVÁROVÁ
Odčítavač (nezdravotnícky pracovník)	Miroslav SUCHA	Natália SIROTOVÁ	Karolína SIROTOVÁ
administratíva	Zuzana FILIPOVÁ	Ing. Ivan MACKOVIČ	Zuzana KREBSOVÁ
administratíva	PhDr. Hana SLOBODOVÁ	Karolína LABOŠOVÁ	Nina ONDRÁČKOVÁ
polícia	ppráp. Michal PETRÁŠ	por. Jozef ŠIŠOLÁK	npor. JUDr. Peter MICHALOVIČ
hasiči	Martin HAVLÍN	František ORT	Marek STOPKO
hasiči	Branislav BENKOVIČ, st.	Branislav BENKOVIČ, ml.	Sofia STOPKOVÁ

Najbližšie mobilné odberové miesta pre bezplatné antigénové testovanie na ochorenie Covid-19 sú v Malackách a v Stupave.

Malacky:

- **Nemocnica Malacky** (unimobunka pred nemocnicou) Duklianskych hrdinov 857/34, Malacky
- **Pálffyovský kaštieľ**, Zámocká 932/18, Malacky
- **Kasárne na Štúrovej ulici** (sídliisko Juh) Štúrova 2801/144, Malacky

Stupava:

Agátova ulica č. 1096/7 (Troyerovo námestie).

Život v SENIOR ZOHOR nezastavil ani koronavírus

Rok 2020, tak ako pre Vás všetkých aj pre nás v stacionári bol neskutočne náročný, plný obáv a veľmi rýchly. O to viac sme si ho s našimi „babinkami“ užívali a stále užívame.

Od marca naši klienti prežívajú chvíle, aké v ich pomerne dlhom živote nezažili. Najhoršie na tom bolo a je to, že v týchto zlých časoch nemôžu byť so svojimi najbližšími, nakoľko stále platí zákaz návštev. Veľmi sa tešili a oslavovali po celoslovenskom testovaní, že majú negatívne testy a že po dlhých dňoch čakania sa stretnú s deťmi, vnúčatami ... , ale bohužiaľ ani táto skutočnosť brány stacionáru neotvorila. Babičky sa tešili aj na návštevy detí z materskej a základnej školy, ktoré im ich pobyt spríjemňovali krásnym kultúrnym programom. Ich prítomnosť im vždy rozžiarila ich unavené tváre. Spoločne si zaspomínali na svoje detské časy. Sem tam spadla aj tá nejaká slzička šťastia ale i smútku, že sa už čas ich krásneho, bezstarostného detstva nedá vrátiť.

Našťastie deti na nás nezabudli a dnešná moderná technika umožnila stretnúť sa s nimi aspoň formou videí. Od pani učiteľky Katky z materskej školy prichádzali k nám pravidelne pozdravy v podobe videí a drobné domáce úlohy, ktorých vypracovanie nám vždy vyčarili úsmev na tvári. Nezabudli na nás ani žiaci Základnej školy A. Brunovského, ktoré nám poslali video nahrávku s pesničkou, a takto sa nám snažili spríjemniť tieto na psychiku ťažké dni. Sú to také malé stretnutia, ktoré sú pre nás nezaplatiteľné. Sú to momenty, ktoré nám dávajú pocit, že na nás niekto tam vonku myslí a nezabúda.

Už sa stalo takým nepísaným zvykom, že pred Vianocami prišla medzi nás pani Zuzka Mackovičová, so svojou skvelou náladou a náručou nápadov na vianočnú dekoráciu. Podarilo sa ju k nám „prepašovať“ aj tento rok. Zamestnala naše ruky a my sme zabudli na to, čo sa deje v tejto dobe nielen u nás, ale v celom svete. Srdečne jej za to ďakujeme a tešíme sa na ďalšie stretnutia s ňou.

Keďže sa rok blíži ku koncu pomaličky si začíname robiť plány na budúci rok. Pevne dúfame, že bude krajší, lepší a že sa dočkáme chvíle, keď sa budeme môcť opäť stretávať s rodinami, blízkymi ... Tešíme sa na Vás milé naše deti z materskej a základnej školy a na všetkých obetavých ľudí, ktorí si nájdú chvíľku a venujú nám ju. Veľmi je nám za vami smutno a už sa nevieme dočkať, keď sa uvidíme naživo a budeme Vás môcť vystískať a vyobjímať.

Prajeme Vám krásne vianočné sviatky a veľa zdravia a šťastia do nového roku 2021.

SENIOR ZOHOR n.o.

Najkrajší čas roka je už tu a aj my v našom zariadení pre dôchodcov sa pripravujeme na Vianoce. Tak ako všetci aj my sa potrebujeme potešiť, rozptýliť o to viac v tejto náročnej dobe. Našťastie sú ľudia, čo na nás nezabúdajú a tak ako po minulé roky aj tento rok k nám zavítala pani Zuzka Mackovičová. Spoločne pod jej vedením sme si všetci pripravili svoj vianočný stromček. Popri práci sme zaspomínali na časy, keď sme boli v plnej sile a veru, že sa objavila aj nejaká malá slzička. Nesmierne si vážime a ďakujeme, že sme mohli stráviť príjemné dopoludnie s ňou a už teraz sa tešíme na jej ďalšiu návštevu.

„Babky“ zo SENIOR ZOHOR n.o. všetkým Zóhranom prajú pohodu a lásku a hlavne veľa zdravia v novom roku a „Vážte si život, svoje zdravie a užívajte si svojich blízkych, pretože verte nám, nič nie je na svete dôležitejšie.“

Irenka Mikóciiová

„Záhorský Express“

Miesto: Bratislava – Zohor – Vysoká pri Morave – Záhorská Ves
Termín: dňa 26.09.2020 od 8:30 hod. do 15:30 hod.

Za MAS Dolné Záhorie: Mgr. Adriana Očenášová, Kristína Kamrlová a Zdena Amslerová

Dňa 26. septembra 2020 sa konalo podujatie „Záhorský Express“ – jesenné jazdy motorovým vlakom na západ Slovenska, ktoré organizovalo **občianske združenie Veterány. EU** v spolupráci so **Železničnou spoločnosťou Slovensko, a.s., obcami Zohor, Vysoká pri Morave a Záhorská Ves a Miestnou akčnou skupinou Dolné Záhorie.**

Mimoriadny motorový vlak odviezol cestujúcich za kultúrou a krásami dolného Záhoria. Jazda motorovým vlakom „Bageta - Lokajka“ začala o 8:30 na hlavnej stanici v Bratislave. Cestovné lístky sa predávali priamo vo vlaku, na železničných staniách Bratislava – hlavná stanica a Záhorská Ves, ale aj pred nástupom do vlaku.

V jednotlivých obciach, kde mal vlak zastavenie bol pripravený pestrý sprievodný program, ktorý pripravili organizátori a spoluorganizátori podujatia na spretrenie jazdy cestujúcim a návštevníkom. Na železničnej stanici v Zohore privítal cestujúcich starosta obce Zohor Martin Zálesňák a zástupcovia miestnej akčnej skupiny

Dolné Záhorie, zároveň zahrala kapela Pollák BAND. Obec Zohor pripravila pohostenie pre najmenších a MAS Dolné Záhorie poskytovalo informácie a propagačné predmety o podujatí, cestovné poriadky, informáciu o Veterány.EU a aktivitách miestnej akčnej skupiny. Zohorčania, ktorí mali záujem si mohli zakúpiť lístky a vydať sa na cestu po susedných dedinách Vysoká pri Morave a Záhorská Ves.

Ďalšia zástavka bola v obci Vysoká pri Morave. Návštevníkov privítal starosta obce Dušan Dvoran ako „prednosta stanice“ a zmiešaný spevácky zbor Hochštetňan. Nechýbal ani obecný stánok s bohatým občerstvením a suvenírmi.

V Záhorskej Vsi cestujúcich privítal starosta obce Boris Šimkovič so speváckou skupinou Uhranka, ktorá návštevníkom v tom smutnom upršanom počasí zlepšila náladu.

Organizátori podujatia Veterány.EU počas jazdy poskytovali informácie, predávali lístky, brožúrky a rozdávali propagačné materiály.

Aj Miestna akčná skupina Dolné Záhorie poskytovala v jednotlivých staniách a vo vlaku informácie o svojich aktivitách a činnosti, rozdávala darčkové tašky s propagačnými materiálmi a koordinovali jednotlivé aktivity počas jazdy.

Motorový vlak premával na trase Zohor a Záhorská Ves až do poobedia. Aj napriek nepriaznivému počasiu sme radi, že si ľudia našli čas a mali chuť prísť sa previezť po dolnom Záhori a podporiť tak domáci cestovný ruch. Veľká vďaka patrí pánom starostom, ktorí zabezpečili pekný a zaujímavý program, ktorý spríjemnil jazdu všetkým zúčastnením!

Za MAS Dolné Záhorie:

Mgr. Adriana Očenášová, Kristína Kamrlová a Zdena Amslerová

„Spájame sily pre rozvoj nášho regiónu“

Občianske združenie Dolné Záhorie, ktoré dostalo štatút **Miestna akčná skupina (MAS)** vzniklo v roku 2014 za účelom vytvorenia vyššej úrovne spolupráce a integrácie, ktorá prinesie vyššiu kvalitu a lepšie zapojenie obyvateľov do hľadania nových a inovatívnych nápadov a rozhodovania o území. Poslaním našej organizácie je obhajoba záujmov a podpora trvalo-udržateľného rozvoja vidieka Bratislavského kraja.

Členskú základňu tvoria miestne samosprávy, podnikateľské subjekty, neziskové organizácie a fyzické osoby aktívne pôsobiace v oblasti rozvoja vidieka v kraji (39 členov).

Metóda LEADER

Miestny rozvoj vedený komunitou (CLLD – z anglického výrazu „Community Led Local Development“) je nový prístup založený na princípoch LEADER a osvedčených skúsenostiach krajín EÚ. Realizuje sa prostredníctvom implementácie stratégií miestneho rozvoja vedeného komunitou („stratégia CLLD“).

Stratégia CLLD je definovaná Nariadením EP a Rady (EÚ) č. 1303/2013 ako ucelený súbor operácií, účelom ktorého je plniť miestne ciele a uspokojovať miestne potreby a ktorý prispieva k plneniu stratégie Únie na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu, a ktorý je navrhnutý a realizovaný MAS.

Metóda LEADER je inovatívny prístup pre rozvoj vidieka a jeho politiku. Základnou myšlienkou je podporovať rozvoj na základe využívania lokálneho potenciálu územia.

LEADER má viac ako 20-ročnú históriu. Ako jedna zo štyroch iniciatív EÚ bol spustený v roku 1991 (LEADER I) a pokračoval LEADER II (1994 – 1999) a LEADER-om + (2000 – 2007). Od roku 2007 sa stal súčasťou programov rozvoja vidieka ako os 4. V programovom období 2014 – 2020 zostáva LEADER povinnou súčasťou programov rozvoja vidieka ako prierezový nástroj pre podporu miestneho rozvoja, pričom v rámci PRV SR 2014 - 2020 je podporovaný prostredníctvom samostatného opatrenia č. 19 LEADER s povinnou minimálnou alokáciou 5% z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka.

LEADER ako nástroj integrovaného územného rozvoja na miestnej úrovni priamo prispieva k vyváženému územnému rozvoju vidieckych oblastí, čo je jedným zo základných cieľov politiky rozvoja vidieka. Integrovaný rozvoj vidieka má vychádzať z vnútorného potenciálu konkrétnych vidieckych oblastí, za účasti zástupcov obcí, podnikateľov, farmárov a ostatných aktérov vidieka (prepojenie zástupcov 3 sektorov: občiansky, súkromný, verejný – miestna samospráva).

Opatrenie LEADER je primárne zamerané na nasledovné potreby:

- udržanie existujúcich a vytváranie nových pracovných miest a posilnenie ekonomickej stability/životaschopnosti malých podnikov na vidieku;
- zlepšenie kvality života na vidieku a podpora rozvoja vo vidieckych obciach s dôrazom na zachovanie miestneho kultúrneho a historického potenciálu územia;
- podpora predaja domácej produkcie a rozvoj krátkych dodávateľských reťazcov.

Prístup LEADER je možné charakterizovať prostredníctvom siedmich kľúčových znakov, ktoré sa navzájom dopĺňajú a ovplyvňujú:

1. Zdola nahor

- Zdola nahor znamená, že miestne zainteresované strany sa zúčastňujú na rozhodovaní o stratégii a pri výbere priorít v ich okolí. Zapojenie miestnych aktérov zahŕňa širokú populáciu, hospodárske a sociálne záujmové skupiny, verejné inštitúcie i súkromné organizácie. LEADER predstavuje spojenie miestnych ľudí ako najlepších odborníkov na rozvoj svojho územia.

2. Územno - miestny princíp

- Miestny prístup zahŕňa homogénne, spoločensky súdržné územie, ktoré sa vyznačuje spoločnými tradíciami, miestnou identitou a pocitom spolupatričnosti, spoločnými potrebami a očakávaniami. Územie má dostatočnú ľudskú, ekonomickú, finančnú silu pre realizáciu reálnej stratégie, ľahšie si definuje silné a slabé stránky, príležitosti a hrozby, vnútorný potenciál a hlavné prekážky trvalo udržateľného rozvoja.

3. Lokálne partnerstvo

- Verejno - súkromné partnerstvo, následne miestna akčná skupina (MAS) združuje verejných, súkromných a občianskych zástupcov územia, pričom na úrovni rozhodovania musí súkromný a občiansky sektor zastupovať aspoň 50 % členov miestneho partnerstva.

4. Integrovaný prístup

- LEADER nie je sektorový program rozvoja. Implementácia stratégie miestneho rozvoja musí byť zabezpečená multisektorovou integráciou viacerých nosných činností v území. Aktivity a projekty obsiahnuté v miestnych stratégiách by mali byť prepojené a koordinované ako koherentný celok.

5. Sieťovanie

- MAS je sieť sama o sebe, ale mala by sa tiež pozrieť okolo seba a spolupracovať s ostatnými organizáciami na miestnej, regionálnej, národnej a medzinárodnej úrovni.
- Sieť je prostriedkom prenášania osvedčených postupov a šírenia inovácií na základe poučenia sa z miestneho rozvoja vidieka.

6. Inovácia

- MAS je povinná prinášať nové inovatívne prvky do riešenia problémov, tak aby boli prínosom pre rozvoj územia.

7. Národná a medzinárodná spolupráca

- Spolupráca zasahuje ďalej ako vytváranie sietí. Ide najmä o vykonávanie spoločných projektov a aktivít MAS s ďalšími regiónmi alebo MAS v rámci EÚ.

V rámci inovatívneho nástroja CLLD kancelária MAS Dolné Záhorie, zriadená v roku 2018, cieľovými výzvami a výberom projektov implementuje vlastnú stratégiu CLLD, vytvorenú po dôkladnej analýze územia. Stratégia spája skúsenosti, prostriedky a ľudské zdroje mikroregiónu na posilnenie vzájomnej koordinácie, partnerstva a spolupráce pri riešení aktuálnych problémov.

Podrobné informácie o implementácii Stratégii CLLD Dolné Záhorie nájdete na našej webovej stránke www.masdolnezahorie.sk.

Svätý Vendelín je so Zohorčanmi už sto sedemdesiat deväť rokov

Dokumenty o tom, kto dal postaviť sochu sv. Vendelína sa nezachovali. Na soche nebola umiestnená ani tabuľka s menom sponzora jej vystavania.

Disponujeme len dvoma rozdielnymi údajmi.

V knihe ZOHOR (rok vydania 2014, str. 193) sú uvedené Eva a Anna Hricová ako tie, ktoré dali postaviť sochu.

V matričných knihách boli nájdené Anna a Eva Hricové narodené v Zohore. Narodili sa však až po postavení sochy. Spomenuté ženy v knihe ZOHOR môžu byť aj z inej obce alebo mesta a môžu mať spojitosť so Zohorom. Je to síce málo pravdepodobné, ale nedá sa to vylúčiť.

V publikácii pani Anny Havlíkovej s názvom Zohor v spomienkach Anky Havlíkovej (rok vydania 2001, str. 75), sú uvedení prarodičia Vendelína Pavlačiča a manželky Margity, ako tí, čo dali postaviť sochu a rok 1843 sa udáva ako rok postavenia. Na základe zisťovania údajov z matričných kníh Ing. Jozefom Pavláskom by mohlo ísť o Imricha Pavlačiča (*1.11.1817) a jeho manželky Barbary rodenej Slobodovej (*27.11.1823). Zosobašili sa 23.11.1842. Išlo by to teda o prastarých rodičov (praprarodičov) Vendelína Pavlačiča.

Vieme však potvrdiť, že Vendelín Pavlačič s manželkou Margitou sa počas svojho života starali o okolie sochy. V súčasnosti udržiava okolie sochy sv. Vendelína Ing. Dušan Augustiny. Ide o jeho dlhoročnú aktivitu, čo je veľmi záslužné.

Počas viacerých sviatkov môžete vidieť lampáš na držiaku sochy sv. Vendelína. Umiestňujú ho tam pravidelne Róbert a Andrea Pavlačičovci.

Obe skupiny prípadných iniciátorov a sponzorov postavenia sa teda nedajú potvrdiť vzhľadom na chýbajúce údaje resp. dokumenty.

Zohorský farár ThDr. Miroslav Komorný, PhD preveroval, či sa zachovali informácie o soche v archívnych dokumentoch, ktoré sú umiestnené na fare. Čo sa týka roku postavenia, v účtovnej knihe z roku 1935 sa uvádza rok 1841, ako rok vybudovania sochy.

Napriek chýbajúcim dokumentom a rozdielnostiam v zachovanej dokumentácii socha stojí na svojom mieste v Zohore od prebiehajúceho obdobia nášho národného obrodnenia v Rakúsko-Uhorskej monarchii, ďalej počas 1. svetovej vojny, 1. Československej republiky, 2. svetovej vojny, obdobia socializmu až doteraz. Uvedený údaj výrazne mení vzťah k danej pamiatke a prispieva ku budovaniu hrdosti na miesto, kde žijeme.

Dĺžka jednej generácie, vyjadrená v rokoch, je zvyčajne 30 rokov. Niektoré generácie majú medzi sebou aj menší interval. Minimálne 6 generácií Zohorčanov vníma sochu sv. Vendelína, ktorý je súčasťou dejín a súčasnosti Zohora.

Svätý Vendelín je patrón roľníkov, životného prostredia, ochranca prírody, pastierov, roľníkov, patrón za priaznivé počasie a dobrú úrodu a pred chorobami zvierat.

Keďže Zohorčania pestovali zeleninu a chovali dobytok, patrón je prilietajúci potrebám ľudí tu žijúcich.

V minulosti, podľa údajov zo spomínanej publikácie pani Anny Havlíkovej, boli na sviatok svätca (sviatok pripadá na 20. októbra) organizované procesie z kostola ku soche.

V rámci 5. ročníka podujatia Zohor včera a dnes, ktoré sa uskutočnilo 29.8.2020 podal výklad ku priebehu opravy sochy reštaurátor z Komory reštaurátorov Mgr. art. Peter Gregvorek. Pred reštaurovaním vypracoval rozsiahlejšiu správu o technickom stave pamiatky a pre ilustráciu tu sú niektoré vybrané body:

- kompozícia pamiatky je do súčasnej doby nezmenená
- chýba atribút pastierskej palice
- statika podstavca v súčasnosti nie je narušená (praskliny v spojoch, náklony, uvoľnené časti,...)
- statika sochy je veľmi narušená – v havarijnom stave, rozpadáva sa a opadávajú kusy, časti drapérie a kolená sochy chýbajú
- sochárska kompozícia (s ovečkou) sa nachádza v poškodenom stave, spôsobenom zvetraním povrchu, zanedbanou alebo nevhodnou údržbou
- poškodenie samotnej hmoty kameňa sochy v jeho hĺbke je výrazné a nevrátne ohrozuje statiku pamiatky z dôvodu rozpadajúceho sa kameňa, ktorého súdržnosť zabezpečujú už len stvrdnuté nátery a cementové nánosy
- zvetranie je v stave – zániku kameňa a premeny na sypký piesok bez spojiva
- povrch je pokrytý hrubými vrstvami cemento - betónových nepriedušných nánosov, sekundárnych premalieb nevhodnými syntetickými, akrylovými a olejovými farbami, uhľíkovými krustami, sedimentmi sčerneného prachu a mikroflórou
- povrchové zvetranie a znečistenie aj pod sekundárnymi vrstvami je výraznejšie z viacerých príčin: samotná pamiatka sa nachádza v nechránenom otvorenom priestore s intenzívnejšími poveternostnými vplyvmi (vietor, dážď, mraz, slnko), zvetraný povrch obnaženého porézneho pieskovca je schopný

absorbovať väčšie množstvo nečisťôt, kde stekaním uhlíkových usadenín s prepojením alkalického vápnika obsiahnutom v kameni, vznikli ťažko odstrániteľné vápennaté krusty, vsiaknuté do povrchu.

Sochu sa podarilo obnoviť napriek výraznému poškodeniu. Reštaurovanie sochy sv. Vendelína realizovali Mgr. art. Peter Gregvorenec - vedúci tímu, Rudolf Igaz a Mgr. art. Michal Mišáni. Na opravu sochy finančne prispeli Obec Zohor, FCC Zohor, spol. s r.o., a Boni Fructi, s.r.o. Dunajská Lužná. Tabuľku s nápisom *Sv. Vendelín, oroduj za nás!* venovalo sponzorsky Kamenárstvo Šamorín, s.r.o.

Kovovú podložku s kvalitnou povrchovou úpravou pod sochu a kvety a sviece venoval Ing. Ján Jaklovský z Lozorna.

Terénne práce okolo sochy zabezpečil pán starosta Bc. Martin Zálesňák a realizovali pracovníci Obecného úradu Zohor.

Geotextíliu ku soche sponzorsky venoval Ing. Dušan Augustiny.

Kameň na obsyp sochy sponzorsky venoval pán Peter Šidlovský z firmy ŠIRECOM - PhDr. Renáta Šidlovská.

Činnosti spojené s obnovou inicioval a koordinoval Roman Šimoník z OZ Zohor včera a dnes.

Hustota sôch a krížov v našej obci a v jej blízkosti je vzhľadom na rozlohu obce, podľa vyjadrenia reštaurátorov z Komory reštaurátorov, jedna z najväčších v rámci Slovenska. Množstvo pamiatok našich predkov potrebuje obnovu. Ak by mal niekto záujem napomôcť obnove, poprosím, nech dá o sebe vedieť.

Ak Boh dá, pokúsime sa opraviť na budúci rok ďalšiu pamiatku.

Roman Šimoník

Tak budú, či nebudú...

...tento rok Vianoce? A ak budú, budú aj šťastné a veselé? Všetade samá „Korona“, zákazy, príkazy, obmedzenia.

Ľudia sú už z toho poriadne unavení, no ja verím, že Ježiško má imunitu aj voči COVIDu-19, teda neochorel a pri rozdávaní darčiekov nás nesklame ani tento rok, hoci... ako dieťa som vždy uvažovala nad tým, ako to dokáže zvládnuť – „vybaviť“ celý svet za jediný večer, či noc. Ba čo viac, on si to už roky komplikuje tým, že nás zväčša navštevuje cez komín, v ktorom býva najmä počas zimy poriadne horúco a je plný sadzí od popola, či nie?

Poviem Vám, ja som tiež „pri tele“ a pri predstave, že sa (podotýkam bez akéhokoľvek náradia, náčinia, či snáď horolezeckej výbavy) spúšťam s plným vrecom darčiekov dolu komínom až do obývačky, som úprimne vydesená z výsledku takejto vianočnej expedície! Myslím si, že darčeky by v tomto prípade celkom isto skončili vďaka mojej tonáži priam rozmetané na márne kúsky po celej miestnosti a nezachránila by to ani žiadna reklamácia v obchode a ani moja úbohá poisťka. Naša obývačka by sa razom premenila minimálne na uhoľné sklady a rachot, ktorý by som v tej – inak kúzelné - chvíli spôsobila, by asi zobudil aj mŕtveho. Domácnosti susedov by rozsvcovali svetlá, aby sa uistili, že nešlo o žiaden bombový útok. Celou ulicou by znel do tmy tejto čarovnej noci štekot vydesených psov, lebo tak zničených a na smrť unavených sobov tiež ešte nikto nikdy nevidel! A mňa – pochybnú expertku na adrenalínové zlaňovanie – by pod vianočným stromčekom určite čakalo prekvapenie v podobe záchranárov, ktorí by ma so stoickým pokojom dotrhanú, pomliaždenú, špinavú a nadopovanú sedatívami 100%-ne odviezli do najbližšej psychiatrickej ambulancie, pričom môj muž by využil moju dočasnú „paralýzu“ na to, aby mi ešte pred zabuchnutím dverí na sanitke nervózne oznámil náš definitívny rozchod, lebo som šibnutá! Skrátka...(spievaj si!): Ti-i-chá noc, svä-ä-tá noc...

Nuž veru, nebudem ja radšej Ježiškovi „fušovať“ do jeho práce. Nech je to tak aj naďalej, že výsostné právo na rozdávanie darčiekov v čase Vianoc má práve on. Už roky má toto netradičné zlaňovanie nacvičené tak, že nič nerozbije, jeho róbu nezašpiní, a čo je hlavné, nikoho hlukom nevydesí!

A my všetci - deti, ale aj dospelí – zostaňme v tomto magický večer plní viery, že ten, v ktorého treba veriť, to ani tento rok nevzdá a príde medzi nás. Pri tej príležitosti si želim, aby v čase Vianoc trebárs z neba padajúce vločky snehu zbavili ľudí tohtoročných rozmanitých pocitov a priniesli nám radosť, nádej a znovu objavený pokoj

v duši. Taký nádherný stav mysle, kedy nás poteší čo i len pohľad na snehom zapadanú krajinu, či na čerstvo zložených snehuliakov v záhradách a dvoroch našich obydlí. Všade v priestore cítiť vôňu medu, vianočného pečiva, oblátok, vyprázaného kapra a samozrejme ihličia, lebo Vianoce bez stromčeka snáď ani nie sú Vianocami. Jeho zdobenie je jednou z tradícií, pri ktorej sa stretne celá rodina a mnohým z nás ponúkne dôvod na zamyslenie sa, čo je v živote skutočne dôležité a ako sa odvdčiť za to, čo máme. Či už ostatným ľuďom, alebo napríklad aj božstvu, či prírode.

Žiaľ, rok 2020 sa zapíše do dejín ako rok ťažkých skúšok a my musíme byť pripravení na rôzne situácie. Zrejme nám COVID-19 zatvorí kostoly a chrámy, no nech nám nevezme večernú modlitbu, znejúcu počas tichej melódie tých najkrajších kolied. Možno nám budú musieť rodičia nahradiť vianočnú kázeň kňaza. Ktovie... No, v tom prípade nezabúdajme na pravidlo, že správna kázeň má byť ako minisúkňa – krátka, priliehavá a má ukrývať niečo krásne.

Ja len dúfam, že nám nebude musieť nikto a nič nahradiť osobnú prítomnosť našich rodičov, ktorí budú kvôli „COVID - obmedzeniam“ uväznení vo vlastných domoch, či bytoch. Nič proti Skypu, Instagramu, či Facebooku, ale niet nad pohľadanie a láskavý bozk od maminky, či teplo otcovej dlane v stisku, ktorým nám vyjadruje uznanie. Vážme si okamihy ich osobnej blízkosti. Sú vzácne, snáď najdrahšie na svete a ich stratu nič nenahradí. Vtedy aj spomienka, či teplé svetlo sviečky sú len chabou náplastou na naše rany v duši.

Milí čitatelia Zohorského hlasu, dovoľte mi zaželať Vám Vianoce plné zdravia, božského pokoja, ale aj šťastia, pohody, či neopísateľnej radosti z prítomnosti tých, ktorých máme radi, a tiež veľa lásky – toho hrejivého intímneho pocitu, ktorý nás vždy upokojí aj napriek tomu všetkému stresu naokolo.

Eva Bodorová

PS. Fascinujúcim návodom ako prežiť Vianoce je pre deti rozprávka Chrisa Van Allsburga „Polárny expres“ a my, dospelí, by sme mohli nájsť ponaučenie v príbehu Ebenezera Scroogea z románu „Vianočná koleda“ od Charlesa Dickensa, kedy negatívna postava hrozného lakomca a zdieľajúceho a nepríjemného zamestnávateľa prešla počas Vianoc akousi transformáciou a hlavný hrdina sa tak stal pre mnohé generácie nositeľom pozitívneho odkazu, ktorého poslanstvo sa nepochybné hlboko dotkne aj Vás.

Valcový mlyn v Zohore

– pokračovanie z minulého čísla

Počiatky mlynárstva v Zohore siahajú do druhej polovice 16. storočia. Prvá písomná zmienka o mlyne v obci pochádza z roku 1592. Jednokolesový mlyn so spodným náhonom v Zohore vlastnil Ján Slezák (*Slesak/Selesák*). Na jeho prevádzku bol potrebný dostatok vody s malým spádom, pričom na prelome 16. a 17. storočia, a to najmä v letných mesiacoch, trpel mlyn na nedostatok vody. V tomto období bol uvedený mlyn ocenený na sumu 240 zlatých.

Na konci 17. storočia pôsobil v Zohore mlynár Juraj Šimek (*Ssjmek*). Rodina Šimkových mlyn prevádzkovala do polovice 18. storočia. Na začiatku druhej polovice 18. storočia sa dostal do rúk mlynárovi Ondrejovi Jurkovičovi. Do polovice 18. storočia bol v Zohore vybudovaný nový jednokolesový mlyn s mlynárom Tomášom Vlčkom (*Vlczek*). Do konca 18. storočia pribudol v Zohore aj tretí jednokolesový mlyn. Na začiatku 19. storočia v Zohore dominovali mlynárske rody Vlčkových, Šimkových a Ribárových.

Dva zo spomenutých mlynov boli postavené na Zohorskom potoku. Jeden stál na umelo vytvorenom mlynskom ostrove v lokalite nazývanej Trávniky nachádzajúcej sa severovýchodne od obce Zohor. Mlyn vlastnila rodina Ribárových, do ktorej sa v 20. rokoch 19. storočia priženil Ondrej Ondrejka z Lábu. Mlynár Ondrej Ondrejka v Zohore prevádzkoval v 60. rokoch 19. storočia aj veterný mlyn. Jeho synovia František a Mikuláš Ondrejka pokračovali v rodinnej tradícii a podľa nich sa vodný mlyn v Trávnikoch označoval ako Ondrejkových mlyn.

Druhý mlyn sa nachádzal mimo obce smerom k Lozornu a možno ho stotožniť s Vlčkovským, resp. s Macejkovským mlynom. Jeho pomenovanie sa pravdepodobne zaužívalo podľa mena majstra mlynára Mateja Vlčka. Koncom 19. storočia mala popri rodine Vlčkových podiel na mlyne aj rodina Sčasných (*Scsászny*).

O lokalizácii tretieho mlyna sa možno len dohadovať. V 80. rokoch 19. storočia sa mlynár Mikuláš Ondrejka podieľal na vybudovaní mlyna v Zohore. Mohlo sa však jednať o obnovu už staršej mlynárskej lokality. Mlyn sa nachádzal na hranici s obcou Láb v lokalite s názvom *Hrube Klcsovaniczce*, na sútoku Zohorského potoku s potokom Frikáv.

V 30. rokoch 20. storočia boli v Zohore funkčné dva mlyny. Jeden z nich patril rodine Vlčkových. Majiteľom mlynu a domu č. 377 bol Lenhard Vlček. Byt a mlyn mal v roku 1930 v nájme Géza Pavelka z Trnavy.

Druhým funkčným mlynom bol novopostavený valcový mlyn priamo v obci. S nástupom priemyselnej revolúcie sa od polovice 19. storočia začali využívať aj mlyny s pohonom nezávislým od prírodných zdrojov energie. Valcové stolice a parný pohon reprezentovali továrenský spôsob výroby v oblasti mlynárskeho remesla. Popri turbínových, parných a spaľovacích motoroch sa po roku 1919 uplatnili vo výrobe aj elektromotory. Takto poháňané mlyny boli poloautomatizovanými malými továrňami na spracovanie obilia s transmisnými prevodmi a valcovými mlecími strojmi. S novým pohonom sa začali stavať teda parné, valcové a umelé mlyny, tzv. angloamerické mlyny s čistiacimi strojmi a mechanizáciou dopravy meliva medzi jednotlivými strojmi. Na Slovensku bol založený prvý umelý mlyn už v roku 1835 v Šuranoch. Niektoré pramene uvádzajú, že to bol prvý valcový mlyn v strednej Európe. Ďalšie valcové mlyny boli situované v Brezne a Bratislave.

Valcová stolica mala oproti pôvodne používaným mlynským kameňom viacero výhod. Zrno bolo v styku s mlecími plochami len veľmi krátko, mletie bolo chladnejšie, ľahšie sa oddeľovali krehké múčne časti zrna od húževnatejších obalových častí. Potrebná hnacia sila bola menšia a obsluha takéhoto mlyna bola pohodlnejšia. Valcový

mlyn zvýšil množstvo zomletého obilia. Dedinský valcový mlyn vyžadoval pohon minimálne 10 kW. Príkron väčších valcových mlynov bol asi desaťnásobný.

Mlecí proces vo valcovom mlyne bol rozdelený medzi viacero po sebe pracujúcich strojov, ktoré boli určené len na konkrétnu operáciu. Budovy valcových mlynov boli viacpodlažné, čím sa zjednodušila doprava jednotlivých produktov, ktoré sa zvyčajne pohybovali medzi strojmi samospádom. Budova mlyna mala najčastejšie tri poschodia. Na prízemí boli hnacie stroje, transmisné rozvody, násypky dopravníkov a *kartáčovačka* (zbavila krúpu prachu). Na prvom poschodí bola lúpačka (obrášila šupu zrna a odrazila klíček, výsledkom je krúpa), mliecia stolica, váha a stroje určené k plneniu mechov – *pytlovanie*. Na druhom poschodí boli silá a niekedy aj aspiračná jednotka (zariadenie, ktoré zaisťuje odsávanie a vetranie celej trasy mlynskeho procesu). Na najvyššom treťom poschodí bola čistička, *vysievače* (rozdelili zmes prichádzajúcu zo šrotovacej stolice na samostatné mlynské produkty), reforma a prachové filtre. Pod strechou mlyna bol transmisný pohon a hnacie zariadenia zrnových výťahov. Novšie mlyny mali samostatný pohon jednotlivých strojov, ktoré boli zapojené do paralelného chodu.

Valcový mlyn v Zohore zriadila Záhorská roľnícka banka, účastinná spoločnosť, v Zohore. Banku v Zohore pomáhal založiť Ferdiš Juriga (*1874 – †1950), významný slovenský politik a rodák zo Záhoria. Podobne ako Pavel Blaho aj on sa angažoval pri vzniku potravných a úverových družstiev. V Zohore už v roku 1911 založil *Ústredné odpredávačstvo zeleniny* a v nasledujúcom roku *Záhorskú ľudovú banku* s akciovým kapitálom 100 000 korún. Ferdiš Juriga sa vo svojej knihe *Blahozvesť* uvádza ako zakladateľ *Ľudovej banky v Zohore a Valcového mlyna v Zohore*.

Valcový mlyn bol postavený od základov. V marci roku 1917 bol už schopný prevádzky a banka so sídlom oproti škole v Zohore nechala v Slovenských ľudových novinách vydať inzerát, v ktorom hľadala *do svojho novopostaveného valcového mlyna šikovného, odborne vycvičeného mlynára*. Záhorská banka v tomto čísle novín zároveň inzerala aj ponuku na uloženie si úspor vo svojej filiálke v Šaštíne na č. d. 27, pri mýte. Banka mala v roku 1917 svoje expozitúry aj v Bratislave (na Vysokej ulici) a Záhorskej Bystrici (*Prešporská Bystrica*).

V apríli 1918 sa v Slovenských ľudových novinách okrem už spomenej reklamy na Záhorskú banku objavil aj inzerát o umiestnení najmodernejších strojov na brúsenie valcov vo valcovom mlyne v Zohore. Inzerát ďalej pokračuje: *Ktorý pán mlynár má valce k brúseniu, nech ich pošle na našu adresu: Valcový mlyn Záhorskej roľníckej banky Zohor (Pozsonym).*

Nového mlynára na valcový mlyn hľadalo predstavenstvo banky aj na jar roku 1919. Vtedy mal mlyn s plynovým pohonom motor s výkonom 25 konských síl (približne 18,6 kW), tri valcové zloženia, jedno francúzske zloženie určené na šrotovanie a k tomu potrebné pomocné stroje a stroj na brúsenie valcov. Podľa inzerátu sa mlyn nachádzal vo vzdialenosti asi na 300 krokov od železničnej stanice. Inzerát bol uverejnený dňa 5. apríla 1919, do 10. apríla 1919 sa mali ponuky zaslať do banky. Správa banky si vyhradila

právo rozhodnutia, koho do prenájmu mlyna pustí.

V roku 1922 bol majiteľom parnej pily a nájomného mlyna v Zohore Nikodém Sloboda, ktorý bol zároveň členom predstavenstva zohorskej filiálky Moravsko-Slovenskej banky. Nie je však jednoznačné, či bol v nájme na Vlčkovskom alebo na valcovom mlyne. Podľa sčítania ľudu v roku 1930 valcový mlyn pod č. 284 spravovala Jaromíra Formánková, rod. Sládkovská, pôvodom z Čiech, rodáčka z Českých Budejovic.

V roku 1941 kúpil valcový mlyn pod č. 284 Dominik Ivánek (*31.12.1916 v Kopčanoch). Ivánek mienil prevádzkovať v obci mlynársku živnosť, preto požiadal Okresný úrad v Bratislave, aby mu bol vydaný živnostenský list na mlynárske remeslo. Dominik Ivánek sa mlynárskemu remeslu vyučil *...a som obdržal od župného úradu v Bratislave pod č. 11899 z r. 1941 dišpenz od predloženia preukazu o pomocníckom zamestnaní*.

Kladne sa k prevádzkovaniu jeho živnosti vyjadrilo aj Mlynárske ústredie pri slovenskom mlynárskom družstve v Bratislave. Mlyn bol riadne uvedený v mlynárskom registri. V mlyne boli evidované aj zmeny v pohone, mlynár vymenil motor s plynovým pohonom za elektromotor. Zmenu zariadenia bolo potrebné nahlásiť na Okresný úrad v Bratislave.

Požadovaný živnostenský list napokon mlynár Ivánek získal až v januári 1942. Následne bol vydaný aj výmer o živnostensko-právnom schválení mlyna. Strojné zariadenie mlyna vtedy pozostávalo zo štyroch valcových stolíc, jedného mlynskeho kameňa, jedného rovinného vysievača, jedného miešacieho stroja na múku, jednej reformy a kapsových výťahov. Mlyn bol poháňaný elektromotormi. Bol postavený z nehorľavého materiálu, trojpodlažný a svetlý. Východy z mlyna boli na ulicu a do domu. Zariadenie bolo v dobrom stave a bezpečnostné požiadavky boli splnené. Pripomienky k prevádzke mlyna vyjadrili zástupcovia Úradu práce v Bratislave a strojného oddelenia Župného úradu v Bratislave (umiestnenie tabule o zákaze fajčenia, dispozičná lekárnica, hasiaci prístroj na každom podlaží, ochranné kryty a iné). Pod podmienkou odstránenia zistených nedostatkov v prevádzke mlyna bolo Ivánkovi na mlyn napokon vo februári 1942 udelené živnostensko-právne oprávnenie.

V septembri 1945 bolo na základe výmeru Okresného národného výboru (ONV) mlynárovi dočasne pozastavené prevádzanie mlynárskej živnosti. V júni 1946 sa Dominik Ivánek ešte pokúsil obnoviť mlynársku živnosť od 1. augusta 1946. Vybavenie obnovy mlynárskej živnosti pokračovalo aj v roku 1947.

Situácia živnostníkov sa zhoršila po februári 1948, keď bolo postupne likvidované súkromné podnikanie. Valcový mlyn v Zohore bol

k 1. januáru 1953 znárodnený a pripadol národnému podniku Západoslovenské mlyny v Piešťanoch. Mlyn však spomenutý podnik nevyužíval ani k mletiu, ani k iným účelom. O stavbu sa preto v marci 1955 prostredníctvom Miestneho národného výboru (MNV) v Zohore uchádzalo miestne Jednotné roľnícke družstvo (JRD), ktoré ho chcelo využiť k uskladneniu obilia. Chceli presunúť vnútorné zariadenie do iného mlyna a priestor využiť ako sklad,

kým si družstvo nevybuduje vlastné sýpky. V marci nasledujúceho roku sa v kancelárii JRD v Zohore stretli predstavitelia miestneho MNV, JRD a národného podniku Západoslovenské mlyny, n. p. Na stretnutí sa dohodlo odovzdanie valcového mlyna do trvalého užívania JRD v Zohore. Mlyn mal slúžiť ako skladovací priestor a manipulačné miesto na šrotovanie krmív. Vnútorne zariadenie mlyna vtedy tvorili: valcové stolice, vysievače, reforma, lúpačka

a elektromotory. Podľa dohody však nemalo byť zariadenie demontované ani poškodené. Pre technické ťažkosti nemala byť ich demontáž prevedená ihneď. Na demontáž mal dohliadnuť vyslaný pracovník z národného podniku Západoslovenské mlyny. Pri demontáži mali pomôcť aj zamestnanci JRD. Demontované stroje sa mali umiestniť vo vedľajšej miestnosti, kde stáli nové ešte nenamontované stroje. Tie napriek novote podliehali skaze, keďže neboli riadne ošetrované. Zamestnanci JRD žiadali, aby im do prevádzky bol v čo najkratšom čase odovzdaný šrotovník s elektromotorom a manipulačným výťahom ako aj výťah k manipulácii so silom. JRD v Zohore sa zaviazalo k oprave strechy na mlyne, rovnako mienili uzamknúť miestnosť zo strojmi a prevziať nad nimi dozor. Požadovali čo možno najskoršiu realizáciu demontáže a odvozu strojového zariadenia mlyna.

Aby družstevníci nemuseli strácať čas s odvozom obilia a následne múky do mlyna v Lozorne, dohodli sa s podnikom o spoločnom odvoze obilia do mlyna a Západoslovenské mlyny n. p. mali zabezpečiť ich prednostné vybavenie alebo vopred nahlásiť výmenu obilia za múku. Pri chlebovom obilí žiadali zástupcovia JRD rovno na

výmenu chlieb. Západoslovenské mlyny, n. p. mali obratom zaslať JRD v Zohore písomné povolenie na používanie šrotovníka a manipulačných zariadení šrotovníka a sila. Následne požiadalo JRD v Zohore MNV v Zohore, aby vydalo o pridelení výmer a informovalo bývalého vlastníka. Keďže priestory mlyna boli určené ako skladovací priestor mal byť vchod do dvora uzamknutý.

Až výmerom Okresnej dislokačnej komisie pri Rade ONV

Bratislava – vidiek z apríla 1956 bola budova valcového mlyna bývalého majiteľa Dominika Ivánku so súhlasom MNV v Zohore a národného podniku Západoslovenské mlyny pridelená JRD v Zohore na skladovanie a šrotovanie pre vlastnú potrebu. Podľa obhliadky už mlyn nebol schopný prevádzky a s demontážou jeho zariadenia súhlasil aj priemyselný odbor Rady ONV.

Valcový mlyn v Zohore sa nezachoval. Ak by tomu tak bolo, možno by bol podobne ako valcový mlyn v Tomášove vyhlásený za technickú pamiatku. Valcový mlyn Strasserovcov v Tomášove bol postavený v rokoch 1908 – 1910. Mlyn neskôr získali Lustigovci a patrilo im do roku 1945. Trojpodlažná budova mlyna s členenou fasádou so samostatne stojacou strohejšou trojpodlažnou sýpkou sa zachovala dodnes v temer pôvodnom stave. Na Slovensku sa zachovali aj ďalšie valcové mlyny: valcový mlyn z Cakova je možné vidieť v Slovenskom poľnohospodárskom múzeu v Nitre a v expozícii Pod hradom v Starej Ľubovni sa nachádza hybridný zrubový valcový mlyn. V mlyne sa nachádza valcová stolica s lúpačkou, no poháňaný je korcovým kolesom.

M. Zacharová

Kronika výročí a udalostí, ktoré si pripomínáme v 2. polroku 2020

Rok 1970 – Obnovenie Slovenského zväzu žien. V roku 2020 si pripomíname 50. výročie. Prvou predsedníčkou sa stala pani Helena Haramiová. V roku 1977 pokračovala v tejto funkcii pani Františka Požgayová.

Rok 1970 – Založenie ZO Zväzarmu. Jeho činnosť bola zameraná na branné športy, strelectvo, modelárstvo, rádioamatérsku činnosť, automotoklub, plochú dráhu, cyklokros. Zaoberal sa tiež výcvikom odvedených brancov pred nástupom na dvojročnú základnú vojenskú službu. Pripomíname si 50. výročie.

Rok 1980 – V tomto roku sa začalo prvé pomenovanie ulíc v Zohore – 40. výročie.

11. 11. 1995 – odhalenie pomníka americkým letcom, ktorí havarovali so svojim lietadlom v katastri obce Zohor, pri návrate z misie bombardovania Viedne.

25. 12. 2020 – si pripomíname 85. výročie narodenia svetoznámeho akademického maliara, ilustrátora Albína Brunovského, zohorského rodáka.

Juraj Štefanovič

Miestny spolok SČK Zohor prosí svojich členov, ktorí neobdržali členskú známku na rok 2020, aby nás kontaktovali emailom sckzohor@gmail.com, alebo si ju môžu vyzdvihnúť v Záhrade Zuzana.

Plánované termíny odberu krvi na rok 2021:

5. 2. • 25. 6. • 22. 10.

V Zohore...

V záhradkách, či v humnách nariekajú tekvičky:
„Tento rok žiadne z detí neozdobí naše hlavičky!“
„Bučový festival“ v obci sa vraj nekoná,
zastaviť ho chce tá hlúpa „Korona“.

L'udstvo sa bojí smrteľnej nákazy,
všade vládne chaos, obmedzenia a zákazy.
Smutný je každý z nás, smutnejšie detičky,
tento rok nikto z nich nezdobí tekvičky?!

Vo svete dnes vládne ponurá atmosféra,
trpí človek, trpí obchod, aj kultúrna sféra.
V záhradách, na poliach vzlykajú tekvičky:
„Chceme byť krásne, nuž pomôžte, detičky!“

Nad pomocou dumá každý z nás, priam celé rodiny,
tento tekvicový „oriešok“ stal sa témou dediny.
Hútajú všetci - deti, mamičky a snád' aj každý tata:
„Festival si nedáme, no len ako na to?“

V dnešných časoch, keď moderný je svet,
možno by sa dal využiť aj internet?!
Skype, Twitter, Instagram, či Facebook
razom ponúka tekvičkám ich nový „look“.

Joy, myšlienka je to múdra, pre tekvičky priam spásou,
veď aj tento rok budú môcť pochváliť sa svojou krásou!
Zmenu statusu tak oznamuje knižnica, noviny a aj škola,
keď všetky zohorské detičky do akcie volá.

Vyrezať, ozdobiť, vyfotiť – facebook už čaká,
okrem detí aj správny rodič na výzdobe maká!
Kreatívna činnosť ho pritom vôbec neťažá,
hreje ho myšlienka výhry v netradičnej súťaži.

Bučový festival v Zohore zaujal novú pozíciu,
no napriek zúriacej „Korone“ nezrušil tradíciu.
Na poliach, v záhradách z krásy sa tešia tekvičky:
„Vďaka Vám rodičia, vďaka Vám detičky...“

Ema FEKETEOVÁ O lese a tekvičke.
Bol raz jeden krásny   . A on som
   vyrástla . A tá si veselo
poskakovala a tá strella . Kto sičky?
ja? áno! ja som hopak lebo rada hopakám
a mám podobné príravnisko hopaková. A ty si kto?
ja som a budeme kamošky? áno jasné!
a ideme hopak! áno! a čili spolu šťastne a
hopkali.

Podakovanie

„Úsmev nestojí nič a dáva veľa. Obohacuje príjemcu bez toho, aby ochudobnil darcu!“ - krásna myšlienka, však? A určite mi dáte za pravdu, že detský úsmev je to najkrajšie a najrúcejšie obohatenie každého z nás.

„Bučový festival“ už pokojne môžeme označiť za našu dedinskú tradíciu, ktorá prebúdza nielen v deťoch, ale aj v dospelých kreatívneho ducha. Je plná džavotu, smiechu, detskej radosti, dospeláckej spokojnosti a pevne verím, že v spomienkach každého z nás zostáva ako súčasť nášho života, na ktorú nielen radi spomíname, ale aj sa tešíme na ďalšie a ďalšie ročníky tohto úžasného podujatia.

Tento rok je vďaka COVIDu ohrozené snád' všetko, no organizátorom „Bučového festivalu“ sa aj napriek celo planetárnej nepriaznivej situácii podarilo pomocou IT technológií zachrániť túto milú jesennú tradíciu, za čo si oprávnene zaslúžia verejne vysloviť úprimné podakovanie.

V živote nie je podstatné, či sa nám podarí všetko, čo si zaumienime urobiť, ale úmysel, a ten si treba vážiť. Úmyslom organizátorov tohtoročného Bučového festivalu bola myšlienka zachovania tradície aj počas núdzového stavu v spoločnosti. Vďaka Bohu sa vynašli a našli si cestu k nám cez Facebook, či internet vo všeobecnosti.

Zároveň patrí vďaka starostovi obce, všetkým priaznivcom, sponzorom, spoluorganizátorom a všetkým tým, ktorí nejakým spôsobom prispeli k realizácii tejto nádhornej akcie. Vďaka patrí tým, ktorí jej darovali svoj čas a vyjadřili tak ich úprimný záujem o človeka a, ako už bolo vyslovené, je to najkrajšie, čo môžeme dostať a čo nejedného z nás privádza k pocitu hlbokého dojatia. Veľká vďaka!!!

Eva Bodorová

TRIKRÁT VEĽKÉ „ĎAKUJEME“

Celosvetová pandemická situácia zasiahla do našich životov a nevyhla sa ani Bučovým slávnostiam. Zákaz zhromažďovania sa a konania sa podujatí s väčším počtom ľudí nás prinútila zamyslieť sa nad tým, ako aj v tomto zvláštnom roku v dlhoročnej tradícii pokračovať a podporovať všetkých malých aj veľkých umelcov v kreatívnej činnosti. Slávnosti úrody a tekvičiek sme preto preniesli z kultúrneho domu do online priestoru. Ako pomyslenú bodku za týmto ročníkom Bučových slávností nám dovoľte poslať trikrát veľké „Ďakujeme“.

Prvé „Ďakujeme“ patrí všetkým, ktorí svoje práce prihlásili do súťaže. Na facebookovej stránke Miestnej ľudovej knižnice Zohor 62 tekvičiek a jesenných výtvorov bojovalo o vaše hlasy v kategórii Vyrezávaná buča. Až 18 skupín pod vedením pani učiteliek z materskej a základnej školy v Zohore a pani

vychovateľiek zo školského klubu detí v Zohore vyrobilo dielka s jesennou tematikou. Každá práca bola jedinečná, krásna a plná nápadov.

Ďalšie „Ďakujeme“ posielame všetkým sponzorom, vďaka ktorým sa aj tento rok mohli Bučové slávnosti konať. Vďaka ich štedrosti sa každému zúčastnenému ušiel darček. Ďakujeme Raiffeisen banke, Záhrade Zuzana, Adam's baru, pizzerii Tykadielko, obci Zohor, pani Gabriele Kafkovej, pani Márii Slobodovej, pani poslankyni Eve Bodorovej a páňovi poslancovi Jurajovi Štefanovičovi.

Posledné, avšak rovnako dôležité „Ďakujeme“ patrí všetkým, ktorí tento rok pomohli s organizáciou – hudobnej skupine Vega a pani Jane Ščepánkovej z Miestnej ľudovej knižnice Zohor.

Sme nesmierne šťastní, že sa Bučové slávnosti tento rok vydarili (i keď iným spôsobom), že sa do nich zapojilo nad očakávanie veľa súťažiacich a že nás sponzori aj tento rok podporili. Vidíme sa o rok!

Za organizátorov Simona Miklošovičová

Ako sme začali.....

Na začiatok školského roka sme sa všetci veľmi tešili. Deti sa radosne zvalali a škôlka ožila.

Privítali sme nové detičky, našich najmenších. S úžasom sme sledovali, ako sa stali súčasťou našej veľkej materskej školy a ako bez problémov nástup zvládli. Sem-tam sa po líčku kotúľala slzička, ktorá ale prirodzene patrí k takejto veľkej zmene v živote detí. Po dvojtýždňovom adaptačnom pobyte sa stali ozajstnými škôlkarmi. Pre deti je nástup do MŠ jednou z najväčších zmien. Hoci je starostlivosť rodiča pre dieťa nenahraditeľná, prostredie MŠ ho dokáže v mnohých smeroch posúvať vpred. Nezávislosť detí je dôležitá pre vedenie detí ku ich vlastnej sebaúcte. Všetci spoločne sme s veľkou chuťou začali nový školský rok.

Deti do šôlky „doskákali“ po veselých písmenkách a obrázkoch. Pod vedením pani učiteľky Janky Cabadajovej, ktorá spoločne s pani učiteľkami vytvorila krásnu účelovú plochu na školskom dvore a pomenovala ju Veselá škôlka, si každý našiel svoj veselý kútik.

Dyne, buče, tekvice.....tieto slová sa niesli materskou školou, ktorá bola vyzdobená množstvom tekvic, ktoré boli spoločnými výtvarnými rodičov a ich ratoleští. Pozerali na nás rôzne strašidielka a rozprávkové bytosti. Škôlka sa premenila na rozprávku. Ďakujeme za spoluprácu milí rodičia! Rodičovskému združeniu za sladké odmeny.

Na školskom dvore pribudol chodník odvahy, ktorý slúži deťom na rozvoj pohybových schopností a zručností. V tejto neľahkej dobe, keď sa naše aktivity presúvajú čo najviac do exteriéru, je táto nová zostava príjemným oživením pre deti. Ďakujeme Rodičovskému združeniu, že nám pomáha a z 2% daní obohacuje naše činnosti s deťmi aj na školskom dvore.

Rozlúčili sme sa s letom, stihli sme sa zapojiť do projektu Týždeň športu, ktorý bol plný športových aktivít.

Aj napriek mimoriadnej situácii, kedy sa zdá, že nič nie je..... my tvoríme a škôlka žije nápadmi, tvorbou a športom.

Zapojili sme sa do viacerých výtvarných súťaží, kde sme získali pekné ocenenia. Všetkým víhercom gratulujeme!

V spolupráci s ochotnými rodičmi sme získali financie na projekt Bezpečná škôlka v Zohore, vďaka ktorému nám pribudne interaktívna tabuľa. Postupne pribúda informačno-technologické zariadenie, ktorým si získané poznatky rozširujeme a utvrdzujeme.

Vďaka nápadu zapojiť sa do projektu Bosonohý chodníček a zelený labyrint sa aj vďaka Vám všetkým, ktorí ste nám svojím hlasom pomohli, podarilo postúpiť až do finále, kde sme skončili na prvom mieste. Vďaka získaným financiám pribudne na školskom dvore chodníček z prírodnín, kde si deti precvičia chôdzu na boso a dvor sa zazelená novou výsadbou.

Na návštevu prišli zvieratká.... fíha, to tu ešte nebolo. Biele myšky, škrečok, morské prasiatko, húseničky a zajko. Do škôlky prišli poníky. Ako málo stačí, aby sme vyčarili na tváričkách detí úsmevy. Osobitné čaro mala aj jazda na poníkoch.

Naša materská škola dbá o to, aby sa v nej deti rozvíjali a napredovali. Šikovnosť, chuť a skúsenosti celého kolektívu nás posúvajú vpred o čom svedčí spokojnosť našich detí.

V mene celého kolektívu prajem čitateľom Zohorského hlasu veľa zdravia a pokojné, šťastné Vianoce.

Riaditeľka MŠ, Ľubica Mikušová,

Svieti červená!

... Človek ako jediný živý tvor na tejto Zemi sa vie smiať, aj keď na to má najmenej dôvodov.

Jedine človek sa smeje a plače.

Je to tým, že on jediný bol zasiahnutý rozdielom medzi tým, aké by veci mali byť a aké v skutočnosti sú.

(Hazlitt)

Doba, v ktorej práve žijeme je nositeľkou rôznych prívlastkov. Zrejme by sme sa všetci zhodli, že je „ubehána“. Ešte donedávna by sme si mysleli, že sa ničím nedá zastaviť, hoci život nám hádže prekážky pod nohy jednu za druhou.

Zrazu svieti „červená!“ pre nás všetkých – deti, dospelých, seniorov, celú ľudskú spoločnosť. Rok 2020 si zapamätáme zrejme všetci. Taký malý neviditeľný nepriateľ v podobe vírusu a akú má veľkú moc! Momentálne vládne svetom!

Nadarmo sa však nerozpráva, že život je nádherná kniha, no nemá cenu pre toho, kto nevie čítať. Treba sa snažiť o prežitie. Poslúchať odporúčania a pokoriť sa tejto dobe. Každý si „tento rok“ do svojej knihy života zrejme zvýrazní niečím výnimočným. Napríklad: „STOP! SEMAFOR! SVIETI ČERVENÁ!“ Treba si nasadiť rúška ...

Doba nás núti uvažovať o tom, ako bolo včera, ako je dnes, čo príde zajtra, pozajtra...

Stopku dostala aj naša „MATERINKA.“ Výtvarná dielnička, ktorá úspešne fungovala sedem rokov. Nielen tá, ale aj všetky krúžky v našej škôlke. Našťastie prevádzka funguje. Dáva dieťaťu taký základ, aby malo po celý život potešenie zo vzdelávania. Cieľavedome a v tvorivej atmosfére sa rozvíja osobnosť dieťaťa. Začína v útlom detstve a celý život sa formuje až do dospelosti.

... *Jediným ozajstným bohatstvom človeka je jeho osobnosť, ktorá vedie jeho činy i myšlienky ...* (Čapek)

Dieťa poznáva svet, podieľajú sa na tom všetky zložky osobnosti – senzibilita, racionalita, intelekt, intuícia, temperament, fantázia. Krúžková činnosť nefunguje, ale fungujú rôzne súťaže. Zamerali sme sa hlavne na výtvarné. Sú dobrovoľnou záujmovou činnosťou detí,

ktorá je založená na systematickej práci. Podporujú súťaživosť, napomáhajú rozvíjať osobné a charakterové vlastnosti detí, umeleckú tvorivosť, v ktorej si deti rozširujú a precvičujú teoretické vedomosti získané od svojich pedagógov, rodičov a okolia.

Detská tvorba je akousi výzvou ku hre, aj väzbou, vzťahom k citom, radosť, šťastiu, láske, túžbe, nádeje, zvedavosti aj komunikácie.

„Jeseň očami detí“ – to bol názov výtvarnej súťaže, ktorú usporiadalo CVČ (Centrum voľného času) Malacky. Naše deti z kolektívu „OVEČIEK“ zvíťazilo v 1. kategórii. 1. miesto - Ivanka Poláková, 2. miesto - Riško Belák, 3. miesto - Kristínka Kičinja.

Na „Bučových slávnosťach“ získali ocenenia celé kolektívy. Najviac hlasov

získali „MRAVČEKOVIA.“ Deti mali nesmiernu radosť zo sladkých odmen. Nechýbali ani vecné ceny. Občianske združenie „A PROČ NÉ?“ usporiadalo súťaž „Tekvicové strašidielka.“ „Ovečky“ získali 1. miesto, deti boli odmenené peknými darčekom. Kolektív „Kuriatok“ získal pekné druhé miesto. Zapojili sa takmer všetky kolektívy. Veľké ďakujem patrí všetkým deťom! Kolektív „Ovečiek“ sa zapojil do okresného kola výtvarnej súťaže „Ochranárík čísla tiesňového volania 112 a civilnej ochrany.“ Termín vernisáže bude oznámený v decembri.

Naša škôlka zaslala práce do súťaže s názvom „SNEHOVÁ VLOČKA“ v rámci okresu. Zohorský hlas vyhlásil súťaž o najkrajší vianočný pozdrav, ktorej sme sa taktiež zúčastnili. Deti majú pekné nápady a chuť tvoriť. Ale to hlavné, chceme dosiahnuť, aby deti prostredníctvom hravých výtvarných činností s materiálmi a nástrojmi pomocou jednoduchých výtvarných vyjadrovacích prostriedkov vyjadrili svoje predstavy, rozvíjali si fantáziu a tvorivosť.

Ani by ste neverili, ako dokážu nakresliť koronavírus Covid 19, s akou pokorou nosia rúška – ako kus módného doplnku a ako hrdivinsky zvládajú túto dobu. Je to úžasná generácia, ktorá však potrebuje, aby sa jej na cestu rozsvietila „ZELENÁ!“

Za materskú školu Jana Cabadajová, foto: archív MŠ

Školský klub detí

Začiatkom novembra Centrum voľného času v Malackách vyhlásilo súťaž s názvom „Kúzelný zelovoc.“

Podmienky súťaže boli dve. Odfotiť nálež atypickej zeleniny alebo ovocia nedozdobené, alebo druhá možnosť fotografia dozdobených výtvorov z plodov zeme a vymyslieť „trefný“ názov diela, ktoré nám darovala naša zeleninová alebo ovocná záhradka. Žiaci dostali za domácu úlohu spolu s rodičmi prezrieť si ich úrodu z domácich políček, či sa tam nenájde niečo, čo by sme mohli do tejto súťaže poslať. A našlo sa. Školský klub detí

poslali dve fotografie do prvej kategórie „atypický nález.“ Prvý záhradný úkaz bol od Timka Esterleho 1.B. triedy s názvom „Strýček Mrkvička“ a druhý priniesol Tomáško Polák tiež z 1.B. triedy. Pomenoval ho „Chobotnica z Dolného konca.“ Obidvaja chlapci so svojimi úžasnými mrkvičkami boli ocenení. Chalanom gratulujeme a mamičkám detí ďakujeme za poslanie a prezentáciu fotografií.

Aj pre takéto drobnosti sa oplatí ešte stále niečo v našich záhradách pestovať.

foto a text: E. Dinušová

Jednota dôchodcov Zohor

Milí naši členovia Jednoty dôchodcov Zohor, ale aj ostatní seniori. Mesiac október je mesiacom úcty k starším. Po minulé roky sme sa tešili na deti zo Školského klubu detí pri Základnej škole A. Brunovského, ktoré nám každý rok pripravili pekný kultúrny program. Pri malom občerstvení sa vždy rozprúdila vášnivá debata, pri ktorej sme sa v spomienkach vrátili do našej mladosti. Deti si od nás zase odniesli ponaučenia z príbehov, ktoré sme im my, babky a dedkovia porozprávali.

Bohužiaľ tento rok nám to momentálna situácia neumožnila. Od marca sme zostali doma, prestali sa stretávať, klub dôchodcov je zatvorený a nekonalo sa ani obecné stretnutie dôchodcov. V týchto pre nás ťažkých a smutných chvíľach musíme však myslieť pozitívne. Veď po každej búrke vždy raz výjde slnko. Veríme, že sa čoskoro stretáme pri našich spoločných aktivitách. Chceme vás poprosiť buďte silní a zbytočne sa nevystavujte možnému nebezpečenstvu nákazy Covidom 19. Keďže sme najohrozenejšou skupinou musíme sa chrániť a dodržiavať všetky ochranné pokyny.

Čo dodať na záver? Milí seniori touto cestou, lebo inak sa momentálne nedá, Vás chceme pozdraviť a popriať Vám šťastné a požehnané Vianoce, do nového roku Vám prajem veľa, veľa zdravia, šťastia a lásky od najbližších. Dúfajme, že rok 2021 nám prinesie viac radosť a príjemných chvíľ strávených v našom klube a pri aktivitách, ktoré sme pre Vás pripravili.

Za výbor JDS Zohor predsedníčka R. Hricová

Spomienka

Tento rok sme si pripomenuli 102. výročie ukončenia 1. svetovej vojny trochu inak ako po minulé roky. Kladenie kytice červených makov a zapálenie sviečok nebola spoločná akcia, ale individuálna, aby sme dodržali nariadenia spojené s koronakrízou, ktorá momentálne v celom svete zúri.

Začala sa presne 11.11. o 11. hodine a 11 minúte. Postupne v malých skupinkách si prichádzali členovia Jednoty dôchodcov v Zohore uctiť pamiatku padlých vojakov – občanov Zohora, ktorých bolo osemdesiat štyri. Počet vojakov, ktorí zomreli v poľných lazaretoch na týfus a cholera nie je známi.

Prvá svetová vojna si vyžiadala celkovo 11 miliónov životov, milióny zranených a zmrazených. Hroby vojakov bez mena znamenajú osudy synov, bratov, manželov, otcov, ktorí sa už viac nevrátili ku svojej rodine. Preto nikdy nezabudneme na hrdinstvo týchto ľudí, nech sviečky svietia na pamiatku všetkým padlým a nám ostatným na cestu mieru, už nikdy viac vojny.

Červené maky sa stali symbolom úcty vojnovým obetiam, červené maky predstavujúce obraz krviprelievania na bojiskách a zároveň zrod nového života ako napísal vojnový chirurg pplk. J. Mc. CRAE z 1. sv. vojny v piesni „Na flámskych poliach.“

*Na poliach flámskych kvitnú maky divé,
rad za radom lemujú biele kríže clivé.*

Tu ležíme.

*Na oblohe škovránky statočne svoju pieseň spievajú,
hukotom zbraní pod nimi neprestajne rušenú.
My už však nevstaneme a je to možno zdanie,
že včera ešte žili sme, milovali a boli milovaní.*

Teraz len ticho ležíme na tejto flámskej pláni.

Náš boj však zasa iní prevezmú.

*Do Vašich rúk dáme svoju pochodeň
a vy ju neste v diaľ.*

*Ak by Vám zhasla,
spomeňte si na náš žiaľ,
že sme tu padli zbytočne.*

Čeť ich pamiatke!

Za JD Zohor R. Hricová

Marián Rajnoha

Legenda automobilového športu

Len málo kto z občanov Zohora vie, že medzi nami žije a pôsobí legenda automobilového športu Marián Rajnoha. Zanietý športový pretekár a milovník štvorkolesových tátošov. S pretekaním začal po skončení vojenskej základnej služby a už v roku 1969 slavil prvé úspechy v pretekaní automobilov. Bol štyrikrát Majstrom ČSSR, tridsaťnásobným Majstrom Slovenska a svoje jazdecké umenie predvádzal nielen na Slovensku, ale i v zahraničí. Získal titul Majstra športu a titul Pretekár 20. storočia. Svojej činnosti sa nevzdal ani teraz. Stále je aktívnym pretekárom a vášnivým zberateľom starých veteránov.

Spojil som sa s pánom Rajnohom a v mene dvojmesačníka Zohorský hlas som mu položil zopár otázok:

Pán Rajnoha, aké boli Vaše prvé začiatky v automobilovom športe a kto Vás k tomuto športu priviedol?

Vyrastal som v rodine, kde otec vlastnil TATRA 75 a bol vášnivý motorista. V rokoch 1930-1973 vystriedal niekoľko áut starších typov. Boli to väčšinou autá značky TATRA, AERO, FORD, MINOR... Rád som sa nechal voziť, ale rokmi pribúdala túžba vymeniť si sedadlo na miesto vodiča. A to mi zostalo dodnes. Vôňa benzínu, rýchlosť spojená s údržbou. Celý život som venoval tejto disciplíne i za cenu môjho súkromia a rodinného spolunažívania...

Ktoré trofeje sú pre vás najvzácnejšie?

Všetky... A mám ich vyše 500. Samozrejme poradie pribúda vekom. A od 15-tich rokov, kedy som začínal v pionierskom paláci, dodnes, kedy sa zúčastňujem majstrovstiev medzinárodných, národných ba dokonca aj mototuristických, trofeje stále pribúdajú. Samozrejme mi pribudli aj športové tituly ako: Majster športu, Pretekár 20. storočia, 4-násobný Majster Československa, 30-násobný Majster Slovenska, niekoľkonásobný Vicemajster a množstvo poctivých uznaní toho času od Zväzarmu (vtedy organizácia Zväz pre spoluprácu s armádou) za rozvoj motoristického športu v Československu.

Aké štáty ste pri tomto športe navštívili?

Precestoval som za účelom športu množstvo kilometrov. Od Rakúska, Švajčiarska, Nemecka, Poľska, Maďarska... Samozrejme na dovolenke som nikdy nebol, pretože som sa venoval tejto disciplíne a bola to zároveň aj moja vášeň. A tým som spoznal množstvo krásnych miest. Mám odšoférovanych cca 3,5 miliónov kilometrov, vrátane kilometrov môjho pracovného zaradenia.

Záľuba v starých veteránoch

Záľuba k veteránom prichádzala vekom. Väčšinou mám značky, ktoré som kedysi vlastnil a zameriavam sa viac na športové typy áut. V obľube mám aj luxusné autá, ale tie vyžadujú viac starostlivosti a to nestíham. V športových autách sa viac vyžívam a zároveň sa zúčastňujem pretekárskych zrazov veteránov. Vlastním aj Škodu 1000 MB z roku výroby 1964, ktorá sa zúčastňovala známej automobilovej rallye „MONTE CARLO“ a historicky známou pretekársku Škodu 130 RS...

Ako sa Vám páči Zohor?

Áno, sú aj krajšie mestečky v okolí Bratislavy,

ale pre mňa je Zohor najkrajší. Prítiahla ma sem v 70-tich rokoch vôňa benzínu, ricínového oleja a hluku počas organizovania pretekov motocyklov na plochej dráhe. Bol som veľký fanúšik mien: Vaculík, Višváder, Eliáš, Tóth (EFA). Získal som tu veľa známych a priateľov. Dokonca som v týchto rokoch spoznal ľudí, ktorí pravidelne chodili zo „Zóhru“ s viazaničkami zeleniny na Centrálné trhovisko a občas

som babky Barkasom aj odviezol. Spočiatku som mal toto sídlo ako chalupu, ktorú som kúpil na inzerát, ktorý som našiel v dennej tlači. Pri hľadaní ponúkanej nehnuteľnosti som sa zastavil v Zohori pri kostole a spýtal som sa stareny: „Neviete prosím Vás, kde býva pán Mifkovič?“ A ona odpovedala: „A kerý? Tu ich máme moc.“ Hovorím: „Oni predávajú domeček.“ Starenka na to: „Jáj, panenka skákavá, to bude Valášek.“ ...A už sme doma. Časom sa stala táto obec mojim domovom. Som milovník rýchlej jazdy a Pezinská Baba je odtiaľto „na skok“. Obec sa stále zveľaďuje a rozširuje. Zohor vonia borovicovým lesom a spolu s manželkou Katkou a psíkom Benym prírodu zbožňujeme.

„Čitateľom a obyvateľom obce Zohor a priaznivcom motorizmu prajem pokojné požehnané Vianočné sviatky a do Nového roku 2021 hlavne veľa zdravia a úspechov.“

Ďakujem Vám za rozhovor.

Za redakciu Zohorského hlasu Juraj Štefanovič

ZVÄZARM V OBCI ZOHOR S VÝZNAMNÝM SPOLOČENSKÝM POSLANÍM

V aktuálnom predvianočnom čísle sme pripravili opäť bohatý prierez činnosti tentokrát ostatnej brannej organizácie ZVÄZARMU - aktivitu jednotlivých oddielov, členov, pretekárov nasledovných odbornosti, ako reprezentovali našu obec na Slovensku i za jej hranicami.

V znakoch viacerých našich miest a obcí je kľúč symbolicky otvárajúci bránu návštevníkom. **V znaku Zväzarmu** je lietadlo, volant v podobe terča a rádiová veža a to všetko na modrom podklade zvýrazňuje červená hviezda pripomínajúca jednotnú dobrovoľnú spoločenskú organizáciu bývalého Československa v národnom fronte.

Chceli ste sa za socializmu venovať strelectvu, rádioamatérstvu, modelárstvu, kynológii, lietaniu, potápaniu či motorizmu? Tak na to bol Zväzarm, inak povedané Zväz pre spoluprácu s armádou.

História tejto organizácie sa začala písať 4. novembra 1951 (v súčasnosti si pripomínáme 69. výročie vzniku), kedy bola ustanovená na základe zákona č. 92/1951 o brannej výchove.

Zväz v tom období združoval 10 spoločenských organizácií - oddielov, ako kolektívnych členov. V r. 1952 na zlučovacom zjazde prešiel na individuálne členstvo. Štruktúra Zväzarmu bola klasicky socialistická.

Najdôležitejšou úlohou Zväzarmu bola výchova brancov. Branci boli mladí muži pred nástupom do základnej vojenskej služby.

Školenie a výcvik brancov v Zohore

Bolo to zaujímavé obdobie oproti tomuto súčasnému... Všetci ľudia povinne pracovali, za čo dostávali sociálne istoty. Neexistovali počítače, internet či mobily. Viacej času preto zostávalo na mimopracovné aktivity. Tu sa ukázala manuálna zručnosť a odbornosť niektorých jedincov. Sami si stavali pretekárske stroje, na ktorých sa potom mohli do sýta vybláznit na uzavretých tratiach - okruhoch.

ZOHOR bola stredisková obec, ktorá v tejto dobe ponúkala zázemie a podporu rôznym aktivitám a možnostiam rozvoja aktívneho využitia voľného času. Takouto spoločenskou organizáciou bola aj branná organizácia Zväzarm. Práve preto tu koncom 60-tych až 80-tych rokoch 20. storočia vyrástlo množstvo pretekárov nielen v motoristickom športe - plochej dráhe (o ktorej sme písali v minulom čísle) ale i v strelectve, branných športoch či bikrose.

Neboli to žiadne „padavky“. Napriek tomu, že všetci boli amatérski pretekári (sponzorská podpora bola vtedy ojedinelá), dokázali vyhrať

množstvo vencov, pohárov a ocenení na pódiových umiestneniach. Dnes už, žiaľ viacerí z nich upadli do zabudnutia.

Práve Zväzarm (ako taký, vo všeobecnom ponímaní) naplnil ideu obrany štátu a vytvoril hlavnú sieť záujmových činností. Zastrešoval branné športy a technickú záujmovú činnosť, ako bol v našej obci oddiel strelecký, Hifi klub, výcvikové stredisko brancov či kynológia.

Zväzarm bol tradičným garantom všetkých branno-športových súťaží, kde členovia - súťažiaci prezentovali svoje kvality na tradičných Sokolovských (zimné obdobie) a Dukelských (letno - jesenné obdobie) pretekoch brannej zdatnosti. Dokonca sa organizovali aj týždne brannej aktivity.

V takýchto súťažiach sa mohli uplatniť najmä tí, čo sa okrem behu venovali aj strelectvu. Špecialitou týchto súťaží bolo, že ich účastník musel ovládať viacero športových oblastí.

Zväzarm v našej obci ZOHOR zaznamenáva v kronikách začiatky existencie, keď sa postupne dostával do povedomia občanov koncom 60-tych a začiatkom 70-tych rokov.

Za prvého predsedu bol zvolený – **Stanislav KOVÁR** (73 r.), rodák Zohora v súčasnosti striedavo bývajúcí v Pezinku a Zohore, **Juraj HAVLÍN** (73 r.) hospodár, **Miroslav ŠVITLER** (62 r.), **Jozef HAVLÍN** (+), František **SUCHA** (+), **Marián FAITH** (+) a tajomníčka **Milada HAVLÍNOVÁ** (Mackovičová).

Priestory, alebo tzv. klubovňu na schôdzkovú činnosť dostali resp. zriadili v priestoroch bývalého kina pod premietacou miestnosťou na Dolnej ulici, hneď vedľa známej zohorskej krčmy „U Vendelína.“

BRANNO-ŠPORTOVÉ HRY

Obec v spolupráci so Zväzarmom na jeseň v roku 1976 zorganizovali prvé brannošportové hry „O putovný pohár predsedu MNV (Miestny národný výbor) Zohor,“ do ktorých sa zapojili všetky spoločenské organizácie pracujúce v obci a zväzarmovské oddiely.

Náplň športových hier trojčlenných družstiev pozostával z disciplín: beh, volejbal, nohejbal, strelba zo vzduchovky, hod granátom na diaľku a cieľ, protichemickej a zdravotníckej prípravy.

Branné preteky v disciplíne „BEH“ mali nasledovné kategórie a dĺžku trate:

I. kategória	muži 15-23 roční	3 km	ženy 15-22 ročné	1,5 km
II. kategória	muži 24-32 roční	2 km	ženy 23-30 ročné	1,2 km
III. kategória	muži 33-40 roční	1 km	ženy 31-38 ročné	0,7 km
IV. kategória	muži 41 roční a starší	0,5 km	ženy 39 ročné a staršie	0,4 km

Športové hry boli organizované pravidelne v rokoch 1976 – 1989 a stali sa magnetom miestnych spoločenských organizácií ako boli: ZO ČSČK (Základná organizácia Československého Červeného Kríža), ZO SZŽ (Základná organizácia Zväzu Slovenských Žien), TJ (Telovýchovná jednota) Družstevník, DO SZM (Socialistický zväz mládeže), ROH (Revolučné odborové hnutie) pri základnej škole, ZO Zväzarm, ZO zväzu rybárov.

Vyhodnotenie súťaží bolo slávnostné a každým rokom prebiehalo v kultúrnom dome. Víťazi jednotlivých kategórií boli odmenení nielen diplomami, ale aj rôznymi hodnotnými darčekomými košími a vecnými cenami. Celý večer bol zakončený spoločným posedením pri hudbe.

Prvými víťazmi v roku 1976 v kategórii mužov sa stali členovia TJ Družstevník a v kategórii žien, členky ZO SZŽ.

Keďže ženy tejto organizácie zvíťazili aj v nasledujúcich dvoch ročníkoch, prvý pohár po troch rokoch zostal v trvalom vlastníctve tejto organizácie. Pohár prebrala predsedníčka a tiež i účastníčka pretekov pani Františka Požgayová z rúk predsedu MNV Vladimíra Slobodu.

V kolektívnych športoch (*nohejbal a volejbal*) brannošportové hry mali tiež patričný náboj a konkurenciu. V roku 1989 sa prvý a aj poslednýkrát konal aj tenisový turnaj, ktorého sa zúčastnilo 18 hráčov. V hre žien zvíťazila Andrea Ondříková (Struhárová), z mužov Daniel Valent a v dvojhre mužov dvojica Rudolf Kovár a Vladimír Jurkovič.

Hier sa zúčastňovali ženské i mužské družstvá. V nohejbale sa súťažilo formou každý s každým.

Branno-športové hry sa po pravidelnom 13. - ročnom organizovaní v novembri roku 1989 skončili, ale svojou bohatou históriou sa nezmazateľne zapísali do kroniky našej obce. Uskutočňovali sa pod patronátom obce a jej športovej komisie a zväzarmovská organizácia bola nápomocná pri ich organizovaní.

V obci ZOHOR Zväzarm zastrešoval nasledovné športovo-branné činnosti: **strelectvo, automotoklub, HIFI klub, kynológiu, branné športy.**

Osobitnou činnosťou bolo stredisko brancov, riadené Okresným výborom Zväzarmu Bratislava - vidiek.

STRELECKÝ ODDIEL:

Svojou záľubou v odbornosti a najmä vzťahom k strelbe sa zohorskí milovníci zbraní prejavili s túžbou k tejto činnosti už koncom 60-tych rokov. Postupne sa nadšenci, prevažne z radov aktívnej mládeže k danej disciplíne združili do oddielu, ktorý vznikol v roku 1972. V tomto období sa s nadšením a s podporou svojich priateľov, rovesníkov rozhodol vtedy 18-ročný **Peter Hubek** (*dnes 72r.*), položil základy streleckého oddielu v Zohore a stal sa jeho vedúcim. Svojou vytrvalou činnosťou a snahou pokračoval na ceste za ďalším jeho rozvojom už v existujúcom klube.

Pomerne v krátkom časovom horizonte sa okolo Petra Hubeka začali zgrupovať ďalší asi dvadsiati zohorskí milovníci pušného prachu, streliva a zbraní.

S pribúdajúcim entuziazmom postupne vylepšovali materiálno-technickú základňu a ich výsledky boli vrcholom ich snaženia. K príprave na preteky v tréningovej činnosti využívali priestory v lokalite Borník, výpadovka smerom na Lozorno za železničnou traťou, kde zveľadňovali a vylepšovali priestory vytypovanej možnej strelnice. Na tomto mieste sa nachádzali veľmi dobré podmienky pre kvalitnú a hlavne bezpečnú streleckú činnosť. Tieto priestory využívali taktiež aj miestni poľovníci pre svoju aktívnu činnosť a súťaže, ale aj organizovanie poľovníckych dní spojené s varením gulášu pre širokú verejnosť a občanov Zohora.

Pravidelná príprava a tréningy prinášali zohorským strelcom v rokoch 1966 – 1975 výrazné úspechy v okresných a krajských súťažiach.

Ich účasť a mimoriadne sústredené výkony na „Okresnom prebore Bratislava-vidiek“ na strelniciach – v Stupave, Devínskej Novej Vsi, Vištuku, Brezovej pod Bradlom, či Malaciek, boli s výbornými výsledkami rešpektom svojich súperov.

Zaujímavosťou a dodnes nezabudnuteľný úspech dosiahli zohorskí strelci na súťaži vo Vištuku, keď z 12 cien si vybojovali 9 ocenení!!!, čo dokumentovalo ich kvality.

Prvými priekopníkmi z malorážkových zbraní a tým i medzi najlepších zohorských strelcov sa vypracovali a patrili: rodina

Švajdlenkových (**Róbert, Pavol, Peter a Helenka**), Ján Háša, Jaroslav Ščasný, Milada Havlínová (Mackovičová), Jozef Sucha, Dušan a Roman Višváderovci, ale i Juraj Havlín (73 r.), ktorý neskôr prebral funkciu predsedu streleckého oddielu a popritom vykonával i funkciu hospodára v zohorskom Zväzarme. Po odchode zo streleckého oddielu Peter Hubek pokračoval v streleckej aktivite vo firemnej streleckej organizácii pri BEZ Bratislava (1969 - 1976), kde i trvale pracoval.

Vznikom plochej dráhy a prvým podujatím na zohorskom ovále ľavotočivých zákrut v roku 1974 sa budovanie strelnice pozastavilo, keď celoštátny balistik z Brna zastavil akúkoľvek strelbu na strelnici. Dôvod bol, že musel byť (*ak sa tu bude strieľať*) zvýšený čelný val k zabezpečeniu bezpečnosti, pretože v tom čase sa predpokladalo s budovaním diaľnice Bratislava- Brno. Z týchto dôležitých, ale z bezpečnostného hľadiska vážnych problémov, pomerne aktívny strelecký klub ako i solídne vybudovaná strelnica i klub zanikol.

Bratia Dušan a Roman Višváderovci prešli do miestneho automotoklubu, ako i talentovaná streľkyňa Milada Havlínová (Mackovičová), ktorá sa stala jeho tajomníčkou.

Strelecky úspešná Helenka Švajdlenková (Ščasná) sa obľúbenému športu venovala naďalej a v streleckých výkonoch pokračovala v strelbe, keď malorážku vymenila za pištoľ. Na podstatne vyššej už celoslovenskej úrovni dosahovala opäť vynikajúcich výsledkov.

Skupinka streleckého – oddielu Zväzarmu v Zohore – účastníci na tradičných DUKELSKÝCH pretekoch brannej zdatnosti ako i pretekov „O POHÁR PREDSEDU MNV:

Na fotografii stojaci zľava: HRICA Milan, DUDEK Miroslav, ŠIMEK Marián, HAŠA Ján, SLEZÁK Milan, ŠVAJDLENKA Peter, VLČKOVÁ Matilda, HUBEK Miroslav

Sediaci dole: HAVRAN Jaroslav a RYBÁR Vladimír

Vyhodnocovanie terčov zohorských strelcov počas Okresného preboru vo Vištuku

Príprava terčov k súťaži

Strelecký oddiel bol v obci strojom i garantom početne obsadených pretekov Sokolovské (zimné obdobie) a zvlášť Dukelské (na prelome leta a jesene) preteky brannej zdatnosti. V týchto pretekoch dostávali veľkého uplatnenia najmä tí, čo sa okrem behu venovali i strelectvu.

Špecialitou týchto súťaží bolo, že účastníci museli ovládať viaceré športových činností (hod granátom, poskytovanie základnej prvej pomoci, rôzne silové schopnosti na vyznačenej terénnej trati a pod.).

Týchto pomerne náročných pretekov spomedzi viac ako 80 účastníkov dosahovala výborné výsledky nielen v bežeckej vytrvalosti, ale najmä v streľbe talentovaná Milada Havlíňová (Mackovičová).

Strelecké družstvo ZOHORA na podujatí s víťazným pohárom zľava stojaci: ŠVAJDLENKA Peter, HAVLINOVÁ (Mackovičová) Milada, HUBEK Peter (s pohárom), KOVÁROVÁ Eva, HÁŠA Ján

Pán ŠVAJDLENKA Peter preberá z rúk Petra HUBEKA ocenenie (diplom) za víťazstvo v streleckých pretekoch v Zohore.

Jednou z úloh činností k hodnoteniu pretekárov počas pretekov „O POHÁR predsedu MNV“ bolo poskytnutie prvej pomoci zranenému športovcovi.

Beh v plynových maskách v uliciach obce

Cezpoľný beh v chatári obce (vpredu Zlatica Míznerová)

Strelkyne ZO SZŽ v Zohore na podujatí „O POHÁR PREDSEDU MNV“ počas streleckej činnosti. zľava: Požgayová Františka, Zálesňáková Ľudmila, Koldanová Anna

Kamilio Somorovský

Pokračovanie v budúcom čísle Zohorského hlasu

ANI NAŠI HASIČI NESPIA

V posledných a hlavne náročných mesiacoch v období koronakrízy sme mali ako hasiči o „zábavu“ postarané. S príchodom jesene boli spojené aj masívne viacdnové dažde, po ktorých prišli na rad menšie povodne. Preto sme našim občanom pomáhali odčerpávať vodu z domov, pozemkov, či celkovo z ulíc v obci, predovšetkým v oblasti ulíc Dolná a Bratislavská.

Zlé počasie však nezastavilo nadšencov z Dobrovoľnej záchranej brigády Civilnej ochrany, s ktorými sme na požiarnej zbrojnici absolvovali školenie o dezinfekcii a ochranných prostriedkoch a následne nám pomohli s dezinfekciou našich priestorov.

Klasický dušičkový víkend sa tento rok nekonal. Namiesto toho sa konalo 1. kolo celoplošného testovania na Covid-19, ktoré neminulo ani našu obec. Spolu s dobrovoľníkmi z obce, zdravotníkmi, policajťmi a vojakmi sme sa aj my ako hasiči zúčastnili testovania. Naši členovia pomáhali s organizáciou a priebehom testovania počas celého víkendu.

Veríme, že epidemiologická situácia sa čoskoro zlepší a všetci sa uvidíme na nejakej príjemnej spoločenskej akcii! Zatiaľ všetkým prajeme veľa síl a trpezlivosti. Ďakujeme za vašu priazeň, sme tu stále pre vás!

Vaši hasiči DHZ 1 Zohor

Silvester,

...to je posledný deň v kalendári,
kedy zaženieš všetky chmáry.
Nuž, v starom roku zanechaj sváry,
rozlúč sa, zamávaj mu a... „Nech sa darí!“

Silvester,

to je kapustnica, chren a mäsko údené,
je to deň, keď sú Ti len radosť a zábava súdené.
Majonézový šalát a rezníček smažený
na tvári vyčarí Tvoj úsmev blažený!

Silvester,

to je hudba, spev a tanec v spoločenskej sále,
prehliadka drahých dámskych rób na koncoročnom bále.
Je to noc plná predsavzatí a veľkých plánov,
kedy prisaháš na koniec fajčenia a bujarých flámov.

Silvester,

to je rachot petárd a zápach síry v polnočnej zime,
je to odpočet hodín: „Desať, deväť... Nový rok prišiel, nuž pime!“
Sú to hravé bublinky vo fľaši od šampusu,
je to vizitka Tvojho vycibreného vkusu.

Čert ber promile, v ten deň Ťa život nekvári,
si skrátka v pohode, hoc' aj s protézou v pohári.
Ženám aj chlapom je dovolené „piť ako duha“,
alkohol je síce zlý pán, no vie byť aj zábavný sluha!

Silvester,

to je polnočný ohňostroj, čo ponúka na nebi divadlo svetelné,
je to magický čas, keď naše srdcia pociťujú niečo kúzelné.
Sú to stisky rúk, objatia, či letmé dotyky našich pier,
keď želáme si navzájom zdravie, šťastie, lásku, mier.

Silvester,

to sú ďalšie otvorené dvere pre Tvoje túžby, nádeje a sny,
len, prosím, zamakaj a "na vavrínoch nezaspí!"
Starý rok lúči sa, do histórie sa pýta,
Nevzlykaj, raduj sa... Nový rok nás víta ☺

PRVÉ PLNE ELEKTRONICKÉ SČÍTANIE OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTOV

Rok 2021 bude pre nás z pohľadu budúcnosti veľmi dôležitým rokom. Na Slovensku sa po 10 rokoch uskutoční sčítanie obyvateľov, domov a bytov. Prvýkrát bude integrované a plne elektronické. **Integrované a elektronické sčítanie prináša mnohé výhody:** presnejšie a kvalitnejšie údaje, šetrenie životného prostredia, skrátenie času, bezpečnosť pri vyplňaní

Sčítanie obyvateľov bude prebiehať od 15. februára 2021 do 31. marca 2021.

• KTO SA MÁ ZÚČASTNIŤ SČÍTANIA OBYVATEĽOV?

Zúčastniť sa sčítania je právom a zároveň zákonnou povinnosťou každého obyvateľa Slovenskej republiky. Pre účely sčítania sa obyvateľom rozumie každý, kto má **v Slovenskej republike trvalý, prechodný, obvyklý alebo tolerovaný pobyt.**

• SČÍTANIE RÝCHLO A JEDNODUCHO

Obyvateľ sa sčíta sám alebo s pomocou blízkej osoby prostredníctvom počítača, tabletu alebo mobilu s pripojením

na internet. Sčítací formulár bude dostupný na webovej stránke **www.scitanie.sk** alebo sa obyvateľ sčíta cez **mobilnú aplikáciu**. **V každej obci bude zriadené kontaktné miesto**, kde obyvateľom, ktorí sa nebudú môcť elektronicky sčítať sami, pomôžu **stacionárni asistenti**. Na požiadanie budú k dispozícii aj **mobilní asistenti**, ktorí v prípade potreby navštívia obyvateľov u nich doma. Všetky údaje, ktoré obyvateľ počas sčítania do formulára uvedie, sa musia vzťahovať **k rozhodujúcemu okamihu sčítania**, ktorým je **1. január 2021**.

• BEZPEČNOSŤ ELEKTRONICKÉHO SČÍTANIA

Počas Sčítania obyvateľov, domov a bytov 2021 bude zachovaná maximálna možná ochrana osobných údajov. Všetky získané údaje budú zabezpečené a chránené pred zneužitím.

• PRÍNOS A VÝZNAM SČÍTANIA

Prináša nenahraditeľné informácie o stave spoločnosti, o jej demografických, sociálno-ekonomických a kultúrnych štruktúrach, o životných podmienkach obyvateľov a ich bývaní.

www.scitanie.sk

**SODB
2+21
SČÍTANIE
OBYVATEĽOV,
DOMOV A BYTOV**

Rozpis zvozu komunálneho odpadu a separovaného odpadu v obci Zohor pre I. polrok 2021

DÁTUM	Deň	INTERVAL ZVOZU 1 x mesačne	INTERVAL ZVOZU 2 x mesačne	INTERVAL ZVOZU 4 x mesačne	PLASTY	PAPIER
04. 01. 2021	Pondelok		X	X		
11. 01. 2021	Pondelok			X		
18. 01. 2021	Pondelok	X	X	X		
25. 01. 2021	Pondelok			X		
28. 01. 2021	Štvrtok				X	
01. 02. 2021	Pondelok		X	X		
08. 02. 2021	Pondelok			X		
11. 02. 2021	Štvrtok					X
15. 02. 2021	Pondelok	X	X	X		
22. 02. 2021	Pondelok			X		
25. 02. 2021	Štvrtok				X	
01. 03. 2021	Pondelok		X	X		
08. 03. 2021	Pondelok			X		
15. 03. 2021	Pondelok	X	X	X		
22. 03. 2021	Pondelok			X		
25. 03. 2021	Štvrtok				X	
29. 03. 2021	Pondelok		X	X		
06. 04. 2021	Utorok			X		
09. 04. 2021	Piatok					X
12. 04. 2021	Pondelok	X	X	X		
19. 04. 2021	Pondelok			X		
22. 04. 2021	Štvrtok				X	
26. 04. 2021	Pondelok		X	X		
03. 05. 2021	Pondelok			X		
10. 05. 2021	Pondelok	X	X	X		
17. 05. 2021	Pondelok			X		
20. 05. 2021	Štvrtok				X	
24. 05. 2021	Pondelok		X	X		
31. 05. 2021	Pondelok			X		
03. 06. 2021	Štvrtok					X
07. 06. 2021	Pondelok	X	X	X		
14. 06. 2021	Pondelok			X		
17. 06. 2021	Štvrtok				X	
21. 06. 2021	Pondelok		X	X		
28. 06. 2021	Pondelok			X		

Vrtivka orechová

V poslednom čísle Zohorského hlasu sme písali o Vrtivke orechovej, o votrelcovi, čo likviduje úrody orechov. V článku je jasne uvedené ako je dôležitá prevencia, ale aj likvidácia napadnutých plodov a listov. Inak sa nedočkáme zdravých plodov. Likvidácia, ale neznamená vyvezenie kopy napadnutých listov a orechov spolu s lepovými doskami na odchyt Vrtivky orechovej, niekde na okraj dediny. Toto totiž niektorí naši občania považujú za ideálne riešenie. Stačí, že sa toho zbaví spoza brány. Je to krátkozraké a smutné.

Pretože týmto spôsobom dotyční len roznášajú túto hnusobu po okolí a rozosievajú ju všade naokolo. Nezodpovedným prístupom si takto škodíme navzájom. A nielen škodíme, ale aj zahnusujeme našu dedinu neporiadkom a bordelom. Pretože na hulvátia vysypané kopy záhradného neporiadku sa ináč ako bordelom nazvať nedajú. Kto nevie, nech sa ide pozrieť za stanicu, smerom na Borniček. A tí, ktorých sa to týka, nech si vstúpia do svedomia.

Redakcia Zohorského hlasu

Jerguško

Tími Miklošovič

Tamarka Badurová

Kristián Franek

Vítané dielo
Matiasa Miku

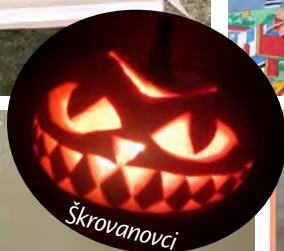
Nelka Rybárová

Najúspešnejší kolektív
Mravčekovia z materskej školy

Veveričky MŠ

4. A trieda

Škrovanovci

Tamarka Stopková
a Lapková patrôla

Lacko a Petko Bodo

Nina Lazarová

Rodinka Istvaniová

MŠ Ovečky

Hanka Holáková ŠKD

Andrejka Sekelobvá

Filipko Beseda 1. A

FILIPKO BESEDA

1. B trieda

Alenka Škrovanová ŠKD

Laura Lukovská

Tomáško Polák 6 rokov

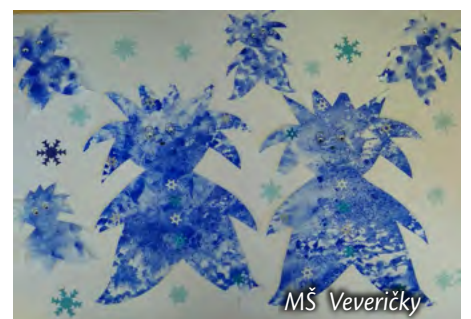
Gajdoš Nathy ŠKD

Nikol Garaiová

Viktorria Haramiová

MŠ Veveričky

STELKA RYBAROVA

Mierelka Chalmovianska ŠKD

Denis Šprinc

Ivanka Poláková 5 rokov